

Službeni list

Europske unije

C 243

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Svezak 59.

4. srpnja 2016.

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2016/C 243/01 Posljednje objave Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije* 1

Opći sud

2016/C 243/02 Raspored sudaca u vijećima 2

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2016/C 243/03 Predmet C-128/14: Presuda Suda (prvo vijeće) od 28. travnja 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Hoge Raad der Nederlanden - Nizozemska) – Staatssecretaris van Financiën protiv Het Oudeland Beheer BV (Zahtjev za prethodnu odluku — Oporezivanje — PDV — Oporezive transakcije — Korištenje za potrebe poduzetnikova poslovanja dobara stečenih „u okviru tog poslovanja” — Izjednačavanje s naplatnom isporukom — Porezna osnovica) 5

HR

2016/C 243/04	Spojeni predmeti C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 i C-391/14 do C-393/14: Presuda Suda (drugo vijeće) od 28. travnja 2016. (zahtjevi za prethodnu odluku koje su uputili Landesverwaltungsgericht Niederösterreich, Raad van State, Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio – Austrija, Niozemska, Italija) – Borealis Polyolefine GmbH protiv Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft (C-191/14), OMV Refining & Marketing GmbH protiv Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft (C-192/14), DOW Benelux BV i dr. protiv Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu (C-295/14), Esso Italiana Srl, Eni SpA, Linde Gas Italia Srl protiv Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Presidenza del Consiglio dei Ministri (C-389/14), Api Raffineria di Ancona SpA protiv Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo economico (C-391/14), Lucchini in Amministrazione Straordinaria SpA protiv Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo economico (C-392/14), Dalmine SpA protiv Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo economico (C-393/14) Zahtjev za prethodnu odluku — Sustav trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova unutar Europske unije — Direktiva 2003/87/EZ — Članak 10.a stavak 5. — Metoda dodjele jedinica — Besplatna dodjela jedinica — Način izračuna jedinstvenog međusektorskog faktora korekcije — Odluka 2011/278/EU — Članak 15. stavak 3. — Odluka 2013/448/EU — Članak 4. — Prilog II. — Valjanost	6
2016/C 243/05	Predmet C-346/14: Presuda Suda (prvo vijeće) od 4. svibnja 2016. – Europska komisija protiv Republike Austrije (Povreda obveze države članice — Članak 4. stavak 3. UEU-a — Članak 288. UFEU-a — Direktiva 2000/60/EZ — Vodna politika Unije — Članak 4. stavak 1. — Sprečavanje pogoršanja stanja tijela površinske vode — Članak 4. stavak 7. — Odstupanje od zabrane pogoršanja — Prevladavajući javni interes — Odobrenje izgradnje hidroelektrane na rijeci Schwarze Sulm (Austrija) — Pogoršanje stanja voda)	8
2016/C 243/06	Predmet C-358/14: Presuda Suda (drugo vijeće) od 4. svibnja 2016. – Republika Poljska protiv Europskog parlamenta, Vijeća Europske unije (Tužba za poništenje — Usklađivanje zakonodavstava — Direktiva 2014/40/EU — Članak 2. točka 25., članak 6. stavak 2. točka (b), članak 7. stavci 1. do 5., prva rečenica članka 7., članci 12. do 14. i članak 13. stavak 1. točka (c) — Valjanost — Proizvodnja, predstavljanje i prodaja duhanskih proizvoda — Zabrana stavljanja na tržište duhanskih proizvoda sa svojstvenom aromom — Duhanski proizvodi s mentolom — Pravna osnova — Članak 114. UFEU-a — Načelo proporcionalnosti — Načelo supsidijarnosti)	8
2016/C 243/07	Predmet C-477/14: Presuda Suda (drugo vijeće) od 4. svibnja 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio High Court of Justice (England & Wales) Queen's Bench Division (Administrative Court) – Ujedinjena Kraljevina) – Pillbox 38 (UK) Ltd protiv Secretary of State for Health (Zahtjev za prethodnu odluku — Usklađivanje zakonodavstava — Direktiva 2014/40/EU — Članak 20. — Elektroničke cigarete i spremnici za ponovno punjenje — Valjanost — Načelo jednakog postupanja — Načela proporcionalnosti i pravne sigurnosti — Načelo supsidijarnosti — Povelja Europske unije o temeljnim pravima — Članci 16. i 17.)	9
2016/C 243/08	Predmet C-520/14: Presuda Suda (peto vijeće) od 12. svibnja 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Hoge Raad der Nederlanden - Nizozemska) – Gemeente Borsele protiv Staatssecretaris van Financiën, Staatssecretaris van Financiën protiv Gemeente Borsele (Zahtjev za prethodnu odluku — Porez na dodanu vrijednost — Direktiva 2006/112/EZ — Članak 2. stavak 1. točka (c) i članak 9. stavak 1. — Porezni obveznici — Gospodarske aktivnosti — Pojam — Školski prijevoz)	10

2016/C 243/09	Predmet C-528/14: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 27. travnja 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Hoge Raad der Nederlanden - Nizozemska) – X protiv Staatssecretaris van Financiën (Zahtjev za prethodnu odluku — Zajednička carinska tarifa — Uredba (EZ) br. 1186/2009 — Članak 3. — Oslobođenje od uvoznih carina — Osobno vlasništvo — Prijenos boravišta iz treće zemlje u državu članicu — Pojam „uobičajeno boravište” — Nemogućnost istodobnog uobičajenog boravišta u državi članici i trećoj zemlji — Kriteriji za utvrđenje uobičajenog boravišta)	10
2016/C 243/10	Spojeni predmeti C-532/14 i C-533/14: Presuda Suda (prvo vijeće) od 12. svibnja 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Hoge Raad der Nederlanden - Nizozemska) – Toorank Productions BV protiv Staatssecretaris van Financiën (Zahtjev za prethodnu odluku — Zajednička carinska tarifa — Tarifno razvrstavanje — Kombinirana nomenklatura — Tarifni broj 2206 — Tarifni broj 2208 — Alkoholna pića dobivena fermentacijom i zatim pročišćavanjem — Dodavanje aditiva alkoholnim pićima dobivenima fermentacijom i zatim pročišćavanjem — Pića koja su izgubila svojstva pića koja potpadaju pod tarifni broj 2206)	11
2016/C 243/11	Predmet C-547/14: Presuda Suda (drugo vijeće) od 4. svibnja 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio High Court of Justice (England & Wales) Queen’s Bench Division (Administrative Court) – Ujedinjena Kraljevina) – The Queen, na zahtjev Philip Morris Brands SARL, Philip Morris Ltd, British American Tobacco UK Limited protiv Secretary of State for Health (Zahtjev za prethodnu odluku — Usklađivanje zakonodavstva — Direktiva 2014/40/EU — Članak 7., članak 18. i članak 24. stavci 2. i 3. — Članak 8. stavak 3., članak 9. stavak 3., članak 10. stavak 1. točke (a), (c) i (g), članak 13. i članak 14. — Proizvodnja, predstavljanje i prodaja duhanskih proizvoda — Valjanost — Pravna osnova — Članak 114. UFEU-a — Načelo proporcionalnosti — Načelo supsidijarnosti — Temeljna prava Unije — Sloboda izražavanja — Povelja Europske unije o temeljnim pravima — Članak 11.)	12
2016/C 243/12	Predmet C-233/15: Presuda Suda (deveto vijeće) od 28. travnja 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputila Administratīvā apgabaltiesa - Latvija) – SIA „Oniors Bio” protiv Valsts ieņēmumu dienests (Zahtjev za prethodnu odluku — Uredba (EEZ) br. 2658/87 — Zajednička carinska tarifa — Tarifno razvrstavanje — Kombinirana nomenklatura — Tarifni podbrojevi 1517 90 91 i 1518 00 31 — Tekuća, neprerađena, nehlapiva biljna mješavina, koja se sastoji od repičinog ulja (88 %) i suncokretovog ulja (12 %))	13
2016/C 243/13	Predmet C-358/15 P: Presuda Suda (drugo vijeće) od 12. svibnja 2016. – Bank of Industry and Mine protiv Vijeća Europske unije (Žalba — Mjere ograničavanja protiv Irana — Popis osoba i subjekata na koje se primjenjuje zamrzavanje financijskih sredstava i gospodarskih izvora — Provedbena uredba (EU) br. 945/2012 — Pravni temelj — Kriterij koji se odnosi na materijalnu, logističku ili financijsku potporu iranskoj vladi — Dio dobiti državnog društva isplaćen Iranskoj državi)	14
2016/C 243/14	Predmet C-384/14: Rješenje Suda (deseto vijeće) od 28. travnja 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Juzgado de Primera Instancia n° 44 de Barcelona - Španjolska) – Alta Realitat SL protiv Erlock Film ApS, Ulrich Thomsen (Zahtjev za prethodnu odluku — Pravosudna suradnja u građanskim i trgovačkim stvarima — Dostava sudskih i izvansudskih pismena — Uredba (EZ) br. 1393/2007 — Članak 8. — Nepostojanje prijevoda pismena — Odbijanje primitka pismena — Znanje jezika adresata pismena — Nadzor suda pred kojim se vodi postupak u državi članici pošiljateljici)	14
2016/C 243/15	Predmet C-607/15 P: Žalba koju je 18. studenoga 2015. podnio Magyar Bencés Kongregáció Pannonhalmi Főapátság protiv rješenja Općeg suda (šesto vijeće) od 10. rujna 2015. u predmetu T-453/14, Magyar Bencés Kongregáció Pannonhalmi Főapátság protiv Europskog parlamenta	15

2016/C 243/16	Predmet C-146/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. ožujka 2016. uputio Bundesgerichtshof (Njemačka) – Verband Sozialer Wettbewerb e.V. protiv DHL Paket GmbH	15
2016/C 243/17	Predmet C-186/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 1. travnja 2016. uputio Curtea de Apel Oradea (Rumunjska) – Ruxandra Paula Andriciuc i dr. protiv Banca Românească SA	16
2016/C 243/18	Predmet C-215/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. travnja 2016. uputio Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Španjolska) – Elecdey Carcelén S.A. protiv Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha	17
2016/C 243/19	Predmet C-216/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. travnja 2016. uputio Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Španjolska) – Energías Eólicas de Cuenca S.A. protiv Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha	18
2016/C 243/20	Predmet C-220/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. travnja 2016. uputio Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Španjolska) – Iberenova Promociones S.A.U. protiv Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha	19
2016/C 243/21	Predmet C-221/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. travnja 2016. uputio Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Španjolska) – Iberdrola Renovables Castilla La Mancha S.A. protiv Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha	20
2016/C 243/22	Predmet C-222/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. travnja 2016. uputio Administrativen sad Varna (Bugarska) – „MIP-TS” OOD protiv Načelnik na Mitnica Varna	21
2016/C 243/23	Predmet C-224/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. travnja 2016. uputio Varhoven administrativen sad (Bugarska) – Asociacia na balgarskite predpijatija sa međunarodni prevozi i patištata (AEBTRI) protiv Načelnik na Mitnica Burgas kao pravnog sljednika carinskog ureda Svilengrad	22
2016/C 243/24	Predmet C-251/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 2. svibnja 2016. uputio Supreme Court (Irska) – Edward Cussens, John Jennings, Vincent Kingston protiv T. G. Brosman	23
2016/C 243/25	Predmet C-263/16 P: Žalba koju je 12. svibnja 2016. podnio Schenker Ltd protiv presude Općeg suda (deveto vijeće) od 29. veljače 2016. u predmetu T-265/12, Schenker Ltd protiv Europske komisije	24
2016/C 243/26	Predmet C-264/16 P: Žalba koju su 12. svibnja 2016. podnijeli Deutsche Bahn AG, Schenker AG, Schenker China Ltd, Schenker International (H.K.) protiv presude Općeg suda (deveto vijeće) od 29. veljače 2016. u predmetu T-267/12, Deutsche Bahn AG i drugi protiv Europske komisije	25
2016/C 243/27	Predmet C-271/16 P: Žalba koju su 13. svibnja 2016. podnijeli Panalpina World Transport (Holding) Ltd, Panalpina Management AG, Panalpina China Ltd protiv presude Općeg suda (deveto vijeće) od 29. veljače 2016. u predmetu T-270/12, Panalpina World Transport (Holding) Ltd i dr. protiv Europske komisije	27

Opći sud

2016/C 243/28	Spojeni predmeti T-423/13 i T-64/14: Presuda Općeg suda od 24. svibnja 2016. – Good Luck Shipping protiv Vijeća (Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja protiv određenih osoba i drugih subjekata s ciljem sprečavanja širenja nuklearnog oružja u Iranu — Zamrzavanje financijskih sredstava — Pogreška koja se tiče prava — Pravna osnova — Pogreška u ocjeni — Nepostojanje dokaza)	28
2016/C 243/29	Predmet T-226/14: Presuda Općeg suda od 25. svibnja 2016. – Komisija protiv McCarron Poultry (Arbitražna klauzula — Peti okvirni program za istraživanja, tehnološki razvoj i demonstracijske aktivnosti (1998. - 2002.) — Ugovor koji se odnosi na područje „Energija, okoliš i održivi razvoj” — Otkaz ugovora — Povrat dijela unaprijed isplaćenih iznosa — Zatezne kamate — Postupak donošenja presude zbog gluhe)	29
2016/C 243/30	Predmet T-753/14: Presuda Općeg suda od 25. svibnja 2016. – Ice Mountain Ibiza protiv EUIPO-a – Etyam (ocean beach club ibiza) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije ocean beach club ibiza — Raniji nacionalni figurativni i verbalni žigovi ocean drive Ibiza-hotel i OCEAN THE GROUP — Poništenje ranijeg žiga na kojem se temeljila pobijana odluka — Obustava postupka”)	29
2016/C 243/31	Predmet T-5/15: Presuda Općeg suda od 25. svibnja 2016. – Ice Mountain Ibiza protiv EUIPO-a – Marbella Atlantic Ocean Club (ocean beach club ibiza) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije ocean beach club ibiza — Raniji nacionalni figurativni žigovi OC ocean club i OC ocean club Ibiza — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Sličnost znakova — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)	30
2016/C 243/32	Predmet T-6/15: Presuda Općeg suda od 25. svibnja 2016. – Ice Mountain Ibiza protiv EUIPO-a – Marbella Atlantic Ocean Club (ocean ibiza) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije ocean ibiza — Raniji nacionalni figurativni žigovi OC ocean club i OC ocean club Ibiza — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Sličnost znakova — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)	31
2016/C 243/33	Predmet T-126/15: Presuda Općeg suda od 24. svibnja 2016. – El Corte Inglés protiv EUIPO-a – Grup Supeco Maxor (Supeco) (Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije Supeco — Raniji figurativni žig Europske unije SUPER COR — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Opseg ispitivanja koje je provelo žalbeno vijeće — Proizvodi i usluge na kojima se temelji prigovor — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Pravilo 15. stavak 2. točka (f) Uredbe (EZ) br. 2868/95 — Obavijest br. 2/12)	31
2016/C 243/34	Predmeti T-422/15 i T-423/15: Presuda Općeg suda od 25. svibnja 2016. – U-R LAB protiv EUIPO-a (THE DINING EXPERIENCE) („Žig Europske unije — Prijava figurativnih i verbalnih žigova Europske unije THE DINING EXPERIENCE — Apsolutni razlog za odbijanje — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Obveza obrazlaganja — Članak 75. Uredbe br. 207/2009”)	32
2016/C 243/35	Predmet T-376/15: Tužba podnesena 28. travnja 2016. – KK protiv EASME	33
2016/C 243/36	Predmet T-5/16: Tužba podnesena 4. siječnja 2016. – Gregis protiv EUIPO-a – DM9 Automobili (ATS)	33

2016/C 243/37	Predmet T-167/16: Tužba podnesena 19. travnja 2016. – Poljska protiv Komisije	34
2016/C 243/38	Predmet T-170/16: Tužba podnesena 19. travnja 2016. – Guardian Glass España, Central Vidriera protiv Komisije	35
2016/C 243/39	Predmet T-185/16: Tužba podnesena 25. travnja 2016. – Make up for ever protiv EUIPO-a – L'Oréal (MAKE UP FOR EVER PROFESSIONAL)	36
2016/C 243/40	Predmet T-187/16: Tužba podnesena 22. travnja 2016. – Anton Riemerschmid Weinbrennerei und Likörfabrik protiv EUIPO-a – Viña y Bodega Botalcura (LITU)	37
2016/C 243/41	Predmet T-197/16: Tužba podnesena 22. travnja 2016. – Andrea Incontri protiv EUIPO-a – HigoCoL (ANDREA INCONTRI)	38
2016/C 243/42	Predmet T-208/16: Tužba podnesena 29. travnja 2016. – Ranocchia protiv ERCEA-e	38
2016/C 243/43	Predmet T-210/16: Tužba podnesena 5. svibnja 2016. – Lukash protiv Vijeća	39
2016/C 243/44	Predmet T-212/16: Tužba podnesena 9. svibnja 2016. – El Corte Inglés protiv EUIPO-a – Elho Business & Sport (FRee STyLe)	40
2016/C 243/45	Predmet T-213/16: Tužba podnesena 9. svibnja 2016. – El Corte Inglés protiv EUIPO-a – Elho Business & Sport (FREE STYLE)	41
2016/C 243/46	Predmet T-216/16: Tužba podnesena 11. svibnja 2016. – Vignerons de la Méditerranée protiv EUIPO-a – Bodegas Grupo Yllera (LE VAL FRANCE)	42
2016/C 243/47	Predmet T-227/16: Tužba podnesena 10. svibnja 2016. – Haverkamp protiv EUIPO-a – Sissel (otirač)	43
2016/C 243/48	Predmet T-228/16: Tužba podnesena 10. svibnja 2016. – Haverkamp protiv EUIPO-a – Sissel (reljefni uzorak šljunčane plaže)	43
2016/C 243/49	Predmet T-232/16 P: Žalba koju je 12. svibnja 2016. podnijela Europska komisija protiv presude Službeničkog suda od 2. ožujka 2016. u predmetu F-3/15, Fieberger i Vallin protiv Komisije	44
2016/C 243/50	Predmet T-233/16 P: Žalba koju je 12. svibnja 2016. podnio José Luis Ruiz Molina protiv presude Službeničkog suda od 2. ožujka 2016. u predmetu F-60/15, Ruiz Molina protiv OHIM-a	45
2016/C 243/51	Predmet T-234/16: Tužba podnesena 9. svibnja 2016. – Meissen Keramik protiv EUIPO-a – Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen (Meissen)	46
2016/C 243/52	Predmet T-236/16: Tužba podnesena 10. svibnja 2016. – Biogena Naturprodukte protiv EUIPO-a (ZUM wohl)	46
2016/C 243/53	Predmet T-239/16: Tužba podnesena 12. svibnja 2016. – Polskie Zdroje protiv EUIPO-a (perlage)	47
2016/C 243/54	Predmet T-243/16: Tužba podnesena 18. svibnja 2016. – Freddo protiv EUIPO-a – Freddo Freddo (Freggo)	48
2016/C 243/55	Predmet T-244/16: Tužba podnesena 13. svibnja 2016. – Yanukovych protiv Vijeća	49
2016/C 243/56	Predmet T-245/16: Tužba podnesena 13. svibnja 2016. – Yanukovych protiv Vijeća	50
Službenički sud		
2016/C 243/57	Predmet F-19/16: Tužba podnesena 5. travnja 2016. – ZZ protiv EIB-a	52

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije*

(2016/C 243/01)

Posljednja objava

SL C 232, 27.6.2016.

Prethodne objave

SL C 222, 20.6.2016.

SL C 211, 13.6.2016.

SL C 200, 6.6.2016.

SL C 191, 30.5.2016.

SL C 175, 17.5.2016.

SL C 165, 10.5.2016.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

OPĆI SUD

Raspored sudaca u vijećima

(2016/C 243/02)

Plenarna konferencija Općeg suda 6. lipnja 2016., nakon preuzimanja dužnosti sudaca P. G. Xuereba, F. Schalina i I. Reine, na prijedlog predsjednika koji je podnesen u skladu s člankom 13. stavkom 2. Poslovnika, odlučila je izmijeniti odluku od 23. listopada 2013. ⁽¹⁾, kako je zadnje izmijenjena odlukom od 13. travnja 2016. ⁽²⁾, za razdoblje od 9. lipnja 2016. do 31. kolovoza 2016. i rasporediti suce u vijeća kako slijedi:

Prvo prošireno vijeće, koje zasjeda u sastavu od pet sudaca:

H. Kanninen, potpredsjednik, I. Pelikánová, E. Buttigieg, S. Gervasoni i L. Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín, suci.

Prvo vijeće, koje zasjeda u sastavu od tri suca:

H. Kanninen, potpredsjednik

a) I. Pelikánová i E. Buttigieg, suci;

b) I. Pelikánová i L. Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín, suci;

c) E. Buttigieg i L. Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín, suci.

Drugo prošireno vijeće, koje zasjeda u sastavu od pet sudaca:

M. E. Martins Ribeiro, predsjednica vijeća, E. Bieliūnas, S. Gervasoni, L. Madise i Z. Csehi, suci.

Drugo vijeće, koje zasjeda u sastavu od tri suca:

M. E. Martins Ribeiro, predsjednica vijeća

a) S. Gervasoni i L. Madise, suci;

b) S. Gervasoni i Z. Csehi, suci;

c) L. Madise i Z. Csehi, suci.

⁽¹⁾ SL C 344, 23.11.2013, str. 2.

⁽²⁾ SL C 175, 17.05.2016, str. 2.

Treće prošireno vijeće, koje zasjeda u sastavu od pet sudaca:

S. Papasavvas, predsjednik vijeća, I. Labucka, E. Bieliūnas, I. S. Forrester i C. Iliopoulos, suci.

Treće vijeće, koje zasjeda u sastavu od tri suca:

S. Papasavvas, predsjednik vijeća

- a) E. Bieliūnas i I. S. Forrester, suci;
- b) E. Bieliūnas i C. Iliopoulos, suci;
- c) I. S. Forrester i C. Iliopoulos, suci.

Četvrto prošireno vijeće, koje zasjeda u sastavu od pet sudaca:

M. Prek, predsjednik vijeća, I. Labucka, J. Schwarcz, V. Kreuschitz i F. Schalin, suci.

Četvrto vijeće, koje zasjeda u sastavu od tri suca:

M. Prek, predsjednik vijeća,

- a) I. Labucka i V. Kreuschitz, suci;
- b) I. Labucka i F. Schalin, suci;
- c) V. Kreuschitz i F. Schalin, suci.

Peto prošireno vijeće, koje zasjeda u sastavu od pet sudaca:

A. Dittrich, predsjednik vijeća, F. Dehousse, J. Schwarcz, V. Tomljenović i I. Reine, suci.

Peto vijeće, koje zasjeda u sastavu od tri suca:

A. Dittrich, predsjednik vijeća,

- a) J. Schwarcz i V. Tomljenović, suci;
- b) J. Schwarcz i I. Reine, suci;
- c) V. Tomljenović i I. Reine, suci.

Šesto prošireno vijeće, koje zasjeda u sastavu od pet sudaca:

S. Frimodt Nielsen, predsjednik vijeća, F. Dehousse, I. Wiszniewska-Bialecka, A. M. Collins i V. Valančius, suci.

Šesto vijeće, koje zasjeda u sastavu od tri suca:

S. Frimodt Nielsen, predsjednik vijeća

- a) F. Dehousse i A. M. Collins, suci;
- b) F. Dehousse i V. Valančius, suci;
- c) A. M. Collins i V. Valančius, suci.

Sedmo prošireno vijeće, koje zasjeda u sastavu od pet sudaca:

M. van der Woude, predsjednik vijeća, I. Wiszniewska-Białęcka, M. Kancheva, I. Ulloa Rubio i A. Marcoulli, suci.

Sedmo vijeće, koje zasjeda u sastavu od tri suca:

M. van der Woude, predsjednik vijeća

- a) I. Wiszniewska-Białęcka i I. Ulloa Rubio, suci;
- b) I. Wiszniewska-Białęcka i A. Marcoulli, suci;
- c) I. Ulloa Rubio i A. Marcoulli, suci.

Osmo prošireno vijeće, koje zasjeda u sastavu od pet sudaca:

D. Gratsias, predsjednik vijeća, O. Czúcz, M. Kancheva, C. Wetter i N. Póltorak, suci.

Osmo vijeće, koje zasjeda u sastavu od tri suca:

D. Gratsias, predsjednik vijeća

- a) M. Kancheva i C. Wetter, suci;
- b) M. Kancheva i N. Póltorak, suci;
- c) C. Wetter i N. Póltorak, suci.

Deveto prošireno vijeće, koje zasjeda u sastavu od pet sudaca:

G. Berardis, predsjednik vijeća, O. Czúcz, A. Popescu, D. Spielmann i P. G. Xuereb, suci.

Deveto vijeće, koje zasjeda u sastavu od tri suca:

G. Berardis, predsjednik vijeća

- a) O. Czúcz i A. Popescu, suci;
- b) D. Spielmann i P. G. Xuereb, suci.

Proširena vijeća koja zasjedaju u sastavu od pet sudaca sastavljaju se na sljedeći način:

- kad je riječ o prvom, drugom, trećem, četvrtom, petom, šestom, sedmom i osmom vijeću užem sastavu kojem je prvotno dodijeljen predmet dodaju se četvrti sudac koji je iz tog vijeća i peti sudac koji je iz sljedećeg vijeća prema njihovu rednom broju (osim predsjednika vijeća), koji se određuje u skladu s redoslijedom iz članka 8. Poslovnika;
- kad je riječ o devetom vijeću, užem sastavu kojem je prvotno dodijeljen predmet dodaju se preostala dva suca iz tog vijeća.

Vijeća koja zasjedaju u sastavu od tri suca, u koja su raspoređena četiri suca, zasjedaju u tri podsastava.

Vijeća koja zasjedaju u sastavu od tri suca, u koja je raspoređeno pet sudaca, zasjedaju u dva podsastava.

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Presuda Suda (prvo vijeće) od 28. travnja 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Hoge Raad der Nederlanden - Nizozemska) – Staatssecretaris van Financiën protiv Het Oudeland Beheer BV

(Predmet C-128/14) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Oporezivanje — PDV — Oporezive transakcije — Korištenje za potrebe poduzetnikova poslovanja dobara stečenih „u okviru tog poslovanja” — Izjednačavanje s naplatnom isporukom — Porezna osnovica)

(2016/C 243/03)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Hoge Raad der Nederlanden

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Staatssecretaris van Financiën

Tuženik: Het Oudeland Beheer BV

Izreka

1. Članak 11. slovo A stavak 1. točku (b) Šeste direktive 77/388/EEZ od 17. svibnja 1977. o usklađivanju zakonodavstava država članica koja se odnose na poreze na promet – zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost: jedinstvena porezna osnovica, kako je izmijenjena Direktivom Vijeća 95/7/EZ od 10. travnja 1995., treba tumačiti na način da vrijednost stvarnog prava koje svojem nositelju omogućava korištenje nekretnine i troškovi dovršenja poslovnog objekta koji se gradi na predmetnom zemljištu mogu biti uključeni u poreznu osnovicu za isporuku u smislu članka 5. stavka 7. točke (a) te direktive, kako je izmijenjena, kada je porezni obveznik već platio porez na dodanu vrijednost za tu vrijednost i za te troškove, ali je također odmah i u cijelosti odbio taj porez.
2. U slučaju poput onog u glavnom postupku, u kojem su zemljište i objekt u izgradnji na tom zemljištu stečeni zasnivanjem stvarnog prava koje svojem nositelju osigurava korištenje tih nekretnina, članak 11. slovo A stavak 1. točku (b) Šeste direktive 77/388, kako je izmijenjena Direktivom 95/7, treba tumačiti na način da vrijednost tog stvarnog prava koja ulazi u poreznu osnovicu za isporuku u smislu članka 5. stavka 7. točke (a) te direktive odgovara vrijednosti iznosa koji se na ime naknade moraju plaćati svake godine tijekom preostalog vremena trajanja dugotrajnog zakupa iz kojeg proizlazi to stvarno pravo, ispravljenih ili kapitaliziranih prema istoj metodi koja je korištena kada se utvrđivala vrijednost zasnivanja prava zakupa.

⁽¹⁾ SL C 159, 26. 5. 2014.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 28. travnja 2016. (zahtjevi za prethodnu odluku koje su uputili Landesverwaltungsgericht Niederösterreich, Raad van State, Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio – Austrija, Niozemska, Italija) – Borealis Polyolefine GmbH protiv Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft (C-191/14), OMV Refining & Marketing GmbH protiv Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft (C-192/14), DOW Benelux BV i dr. protiv Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu (C-295/14), Esso Italiana Srl, Eni SpA, Linde Gas Italia Srl protiv Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Presidenza del Consiglio dei Ministri (C-389/14), Api Raffineria di Ancona SpA protiv Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo economico (C-391/14), Lucchini in Amministrazione Straordinaria SpA protiv Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo economico (C-392/14), Dalmine SpA protiv Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo economico (C-393/14)

(Spojeni predmeti C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 i C-391/14 do C-393/14) ⁽¹⁾

Zahtjev za prethodnu odluku — Sustav trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova unutar Europske unije — Direktiva 2003/87/EZ — Članak 10.a stavak 5. — Metoda dodjele jedinica — Besplatna dodjela jedinica — Način izračuna jedinstvenog međusektorskog faktora korekcije — Odluka 2011/278/EU — Članak 15. stavak 3. — Odluka 2013/448/EU — Članak 4. — Prilog II. — Valjanost

(2016/C 243/04)

Jezik postupka: njemački, nizozemski, talijanski

Sudovi koji su uputili zahtjev

Landesverwaltungsgericht Niederösterreich, Raad van State, Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Stranke glavnog postupka

(predmet C-191/14)

Tužitelj: Borealis Polyolefine GmbH

Tuženici: Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft

(predmet C-192/14)

Tužitelj: OMV Refining & Marketing GmbH

Tuženici: Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft

(C-295/14)

Tužitelji: DOW Benelux BV i dr.

Tuženik: Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu

(C-389/14)

Tužitelji: Esso Italiana Srl, Eni SpA, Linde Gas Italia Srl

Tuženici: Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Presidenza del Consiglio dei Ministri

uz sudjelovanje: Edison SpA

(predmet C-391/14)

Tužitelj: Api Raffineria di Ancona SpA

Tuženici: Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo economico

uz sudjelovanje: Edison SpA

(predmet C-392/14)

Tužitelj: Lucchini in Amministrazione Straordinaria SpA

Tuženici: Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo economico,

uz sudjelovanje: Cofely Italia SpA

(predmet C-393/14)

Tužitelj: Dalmine SpA

Tuženici: Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo economico

uz sudjelovanje: Cofely Italia SpA, Buzzi Unicem SpA

Izreka

1. Ispitivanjem prvog do četvrtog pitanja u predmetima C-191/14 i C-192/14, trećeg pitanja u predmetu C-295/14 i prvog pitanja u predmetima C-389/14 i C-391/14 do C-393/14 nije utvrđen nijedan element koji bi utjecao na valjanost članka 15. stavka 3. Odluke Komisije 2011/278/EU od 27. travnja 2011. o utvrđivanju prijelaznih propisa na razini Unije za usklađenu besplatnu dodjelu emisijskih jedinica na temelju članka 10.a Direktive 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, u dijelu u kojem taj članak 15. stavak 3. isključuje uzimanje u obzir emisija proizvođača električne energije radi određivanja maksimalne godišnje količine jedinica.
2. Nevaljani su članak 4. i Prilog II. Odluci Komisije 2013/448/EU od 5. rujna 2013. o nacionalnim provedbenim mjerama za prijelaznu besplatnu dodjelu emisijskih jedinica stakleničkih plinova u skladu s člankom 11. stavkom 3. Direktive 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća.
3. Učinci proglašenja članka 4. Odluke 2013/448 i njezina Priloga II. nevaljanima vremenski su ograničeni tako da, s jedne strane, to proglašenje stvara učinke tek protekom razdoblja od deset mjeseci počevši od datuma objave ove presude kako bi se omogućilo Europskoj komisiji da poduzme potrebne mjere te se, s druge strane, mjere donesene do isteka tog razdoblja na temelju poništenih odredaba ne mogu dovesti u pitanje.

(¹) SL C 303, 8. 9. 2014.; SL C 372, 20. 10. 2014.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 4. svibnja 2016. – Europska komisija protiv Republike Austrije**(Predmet C-346/14) ⁽¹⁾**

(Povreda obveze države članice — Članak 4. stavak 3. UFEU-a — Članak 288. UFEU-a — Direktiva 2000/60/EZ — Vodna politika Unije — Članak 4. stavak 1. — Sprečavanje pogoršanja stanja tijela površinske vode — Članak 4. stavak 7. — Odstupanje od zabrane pogoršanja — Prevladavajući javni interes — Odobrenje izgradnje hidroelektrane na rijeci Schwarze Sulm (Austrija) — Pogoršanje stanja voda)

(2016/C 243/05)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici): E. Manhaeve, C. Hermes i G. Wilms, agenti)

Tuženik: Republika Austrija (zastupnik: C. Pesendorfer, agent)

Intervenijent u potporu tuženiku: Češka Republika (zastupnici: M. Smolek, Z. Petzl i J. Vlácil, agenti)

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Europskoj komisiji se nalaže snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 361, 13. 10. 2014.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 4. svibnja 2016. – Republika Poljska protiv Europskog parlamenta, Vijeća Europske unije**(Predmet C-358/14) ⁽¹⁾**

(Tužba za poništenje — Usklađivanje zakonodavstava — Direktiva 2014/40/EU — Članak 2. točka 25., članak 6. stavak 2. točka (b), članak 7. stavci 1. do 5., prva rečenica članka 7., članci 12. do 14. i članak 13. stavak 1. točka (c) — Valjanost — Proizvodnja, predstavljanje i prodaja duhanskih proizvoda — Zabrana stavljanja na tržište duhanskih proizvoda sa svojstvenom aromom — Duhanski proizvodi s mentolom — Pravna osnova — Članak 114. UFEU-a — Načelo proporcionalnosti — Načelo supsidijarnosti)

(2016/C 243/06)

Jezik postupka: poljski

Stranke

Tužitelj: Republika Poljska (zastupnici: B. Majczyna i M. Szwarc, agenti)

Intervenijent u potporu tužitelju: Rumunjska (zastupnici: R.-H. Radu, D. M. Bulancea i A. Vacaru, agenti)

Tuženici: Europski parlament (zastupnici: L. Visaggio, J. Rodrigues i A. Pospíšilová Padowska, agenti), Vijeće Europske unije (zastupnici: O. Segnana, J. Herrmann, K. Pleśniak i M. Simm, agenti)

Intervenijenti u potporu tuženiku: Irska (zastupnici: J. Quaney, M. A. Joyce, agenti, uz asistenciju E. Barrington i M. J. Cooke, SC, i E. Carolan, BL), Francuska Republika (zastupnici: D. Colas i S. Ghiandoni, agenti), Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske (zastupnici: V. Kaye, C. Brodie i M. Holt, agenti, uz asistenciju I. Rogers, QC, S. Abram i M. E. Metcalfe, barristers), Europska komisija (zastupnici: M. Van Hoof, C. Cattabriga i M. Owsiany-Hornung, agenti)

Izreka

1. *Tužba se odbija.*
2. *Republici Poljskoj nalaže se snošenje troškova.*
3. *Irska, Francuska Republika, Rumunjska, Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske kao i Europska komisija snose vlastite troškove.*

⁽¹⁾ SL C 315, 15. 9. 2014.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 4. svibnja 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio High Court of Justice (England & Wales) Queen's Bench Division (Administrative Court) – Ujedinjena Kraljevina) – Pillbox 38 (UK) Ltd protiv Secretary of State for Health

(Predmet C-477/14) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Usklađivanje zakonodavstava — Direktiva 2014/40/EU — Članak 20. — Elektroničke cigarete i spremnici za ponovno punjenje — Valjanost — Načelo jednakog postupanja — Načela proporcionalnosti i pravne sigurnosti — Načelo supsidijarnosti — Povelja Europske unije o temeljnim pravima — Članci 16. i 17.)

(2016/C 243/07)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

High Court of Justice (England & Wales) Queen's Bench Division (Administrative Court)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Pillbox 38 (UK) Ltd

Tuženik: Secretary of State for Health

Izreka

Ispitivanje postavljenog pitanja nije otkrilo nijedan element koji bi utjecao na valjanost članka 20. Direktive 2014/40/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 3. travnja 2014. o usklađivanju zakona i drugih propisa država članica o proizvodnji, predstavljanju i prodaji duhanskih i srodnih proizvoda i o stavljanju izvan snage Direktive 2001/37/EZ.

⁽¹⁾ SL C 7, 12. 1. 2015.

Presuda Suda (peto vijeće) od 12. svibnja 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Hoge Raad der Nederlanden - Nizozemska) – Gemeente Borsele protiv Staatssecretaris van Financiën, Staatssecretaris van Financiën protiv Gemeente Borsele

(Predmet C-520/14) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Porez na dodanu vrijednost — Direktiva 2006/112/EZ — Članak 2. stavak 1. točka (c) i članak 9. stavak 1. — Porezni obveznici — Gospodarske aktivnosti — Pojam — Školski prijevoz)

(2016/C 243/08)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Hoge Raad der Nederlanden

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Gemeente Borsele, Staatssecretaris van Financiën

Tuženici: Staatssecretaris van Financiën, Gemeente Borsele

Izreka

Članak 9. stavak 1. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost treba tumačiti na način da teritorijalna jedinica koja pruža uslugu školskog prijevoza, u okolnostima poput onih o kojima je riječ u glavnom postupku, ne obavlja gospodarsku aktivnost i stoga nema svojstvo poreznog obveznika.

⁽¹⁾ SL C 56, 16. 2. 2015.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 27. travnja 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Hoge Raad der Nederlanden - Nizozemska) – X protiv Staatssecretaris van Financiën

(Predmet C-528/14) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Zajednička carinska tarifa — Uredba (EZ) br. 1186/2009 — Članak 3. — Oslobođenje od uvoznih carina — Osobno vlasništvo — Prijenos boravišta iz treće zemlje u državu članicu — Pojam „uobičajeno boravište” — Nemogućnost istodobnog uobičajenog boravišta u državi članici i trećoj zemlji — Kriteriji za utvrđenje uobičajenog boravišta)

(2016/C 243/09)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Hoge Raad der Nederlanden

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: X

Tuženik: Staatssecretaris van Financiën

Izreka

1. Članak 3. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1186/2009 od 16. studenoga 2009. o uspostavi sustava oslobođenja od carina u Zajednici treba tumačiti na način da, za potrebe primjene tog članka, fizička osoba ne može istodobno raspolagati uobičajenim boravištem i u državi članici i u trećoj zemlji.
2. U okolnostima poput onih u glavnom postupku, u kojima zainteresirana osoba ima u trećoj zemlji osobne i poslovne veze, dok u državi članici ima osobne veze, kako bi se utvrdilo nalazi li se uobičajeno boravište zainteresirane osobe, u smislu članka 3. Uredbe br. 1186/2009, u trećoj zemlji, prilikom provođenja sveobuhvatne ocjene relevantnih činjeničnih elemenata posebnu važnost treba dati trajanju boravka zainteresirane osobe u trećoj zemlji.

(¹) SL C 56, 16. 2. 2015.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 12. svibnja 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Hoge Raad der Nederlanden - Nizozemska) – Toorank Productions BV protiv Staatssecretaris van Financiën

(Spojeni predmeti C-532/14 i C-533/14) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Zajednička carinska tarifa — Tarifno razvrstavanje — Kombinirana nomenklatura — Tarifni broj 2206 — Tarifni broj 2208 — Alkoholna pića dobivena fermentacijom i zatim pročišćavanjem — Dodavanje aditiva alkoholnim pićima dobivenima fermentacijom i zatim pročišćavanjem — Pića koja su izgubila svojstva pića koja potpadaju pod tarifni broj 2206)

(2016/C 243/10)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Hoge Raad der Nederlanden

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Toorank Productions BV

Tuženik: Staatssecretaris van Financiën

Izreka

1. Kombiniranu nomenklaturu iz Priloga I. Uredbi Vijeća (EEZ) br. 2658/87 od 23. srpnja 1987. o tarifnoj i statističkoj nomenklaturi i o Zajedničkoj carinskoj tarifi, u verzijama koje proizlaze iz Uredbe Komisije (EZ) br. 1719/2005 od 27. listopada 2005. i Uredbe Komisije (EZ) br. 1214/2007 od 20. rujna 2007., treba tumačiti na način da piće poput *Ferm Fruita*, nastalo fermentacijom koncentrata jabuke, namijenjeno da se upotrebljava čisto ili kao osnova za druga alkoholna pića, neutralne boje, mirisa i okusa zbog pročišćavanja, uključujući ultrafiltraciju, i koje bez dodavanja destiliranog alkohola ima volumni udjel alkohola od 16 %, potpada pod tarifni broj 2208 te nomenklature.
2. Kombiniranu nomenklaturu iz Priloga I. Uredbi br. 2658/87, u verzijama koje proizlaze iz Uredbe br. 1719/2005 i Uredbe br. 1214/2007, treba tumačiti na način da pića čiji je volumni udio alkohola 14 %, koja su proizvedena tako da su *Ferm Fruitu* dodani šećer, arome, bojila, tvari za poboljšavanje okusa, zgušnjivači, konzervansi i u slučaju jednog od njih vrhnje, i koja ne sadržavaju destilirani alkohol potpadaju pod tarifni broj 2208 te nomenklature.

3. Kombiniranu nomenklaturu iz Priloga I. Uredbi br. 2658/87, u verzijama koje proizlaze iz Uredbe br. 1719/2005 i Uredbe br. 1214/2007, treba tumačiti na način da piće čiji je volumni udio alkohola 13,4 %, koje se proizvodi tako da se Ferm Fruitu dodaju šećer, arome, bojila, tvari za poboljšavanje okusa, zgušnjivači, konzervansi i destilirani alkohol, pri čemu destilirani alkohol prema obujmu i sadržaju ne čini više od 49 % alkohola sadržanog u tom piću, dok preostalih 51 % nastaje postupkom fermentacije, potpada pod tarifni broj 2208 te nomenklature.

⁽¹⁾ SL C 65, 23. 2. 2015.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 4. svibnja 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio High Court of Justice (England & Wales) Queen's Bench Division (Administrative Court) – Ujedinjena Kraljevina) – The Queen, na zahtjev Philip Morris Brands SARL, Philip Morris Ltd, British American Tobacco UK Limited protiv Secretary of State for Health

(Predmet C-547/14) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Usklađivanje zakonodavstava — Direktiva 2014/40/EU — Članak 7., članak 18. i članak 24. stavci 2. i 3. — Članak 8. stavak 3., članak 9. stavak 3., članak 10. stavak 1. točke (a), (c) i (g), članak 13. i članak 14. — Proizvodnja, predstavljanje i prodaja duhanskih proizvoda — Valjanost — Pravna osnova — Članak 114. UFEU-a — Načelo proporcionalnosti — Načelo supsidijarnosti — Temeljna prava Unije — Sloboda izražavanja — Povelja Europske unije o temeljnim pravima — Članak 11.)

(2016/C 243/11)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

High Court of Justice (England & Wales) Queen's Bench Division (Administrative Court)

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: The Queen, na zahtjev Philip Morris Brands SARL, Philip Morris Ltd, British American Tobacco UK Limited

Tuženik: Secretary of State for Health

uz sudjelovanje: Imperial Tobacco Ltd, JT International SA, Gallaher Ltd, Tann UK Ltd, Tannpapier GmbH, V. Mane Fils, Deutsche Benkert GmbH & Co. KG, Benkert UK Ltd, Joh. Wilh. von Eicken GmbH

Izreka

1. Članak 24. stavak 2. Direktive 2014/40/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 3. travnja 2014. o usklađivanju zakona i drugih propisa država članica o proizvodnji, predstavljanju i prodaji duhanskih i srodnih proizvoda i o stavljanju izvan snage Direktive 2001/37/EZ treba tumačiti na način da države članice mogu zadržati ili uvesti daljnje zahtjeve u odnosu na aspekte pakiranja duhanskih proizvoda koji nisu usklađeni tom direktivom.
2. Članak 13. stavak 1. Direktive 2014/40 treba tumačiti na način da zabranjuje stavljanje na oznake jediničnih pakiranja, na vanjsko pakiranje kao i na sâm duhanski proizvod podataka koji su predmet te odredbe, čak i ako su materijalno točni.

3. Ispitivanje prethodnih pitanja koje je uputio High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Visoki sud (Engleska i Wales), odjel Queen's Bench (upravno vijeće)) nije otkrilo elemente koji bi utjecali na valjanost članka 7., članka 18. i članka 24. stavaka 2. i 3. Direktive 2014/40 kao ni na valjanost odredaba koje se nalaze u glavi II. poglavlju II. te direktive.

⁽¹⁾ SL C 56, 16. 2. 2015.

Presuda Suda (deveto vijeće) od 28. travnja 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputila Administratīvā apgabaltiesa - Latvija) – SIA „Oniors Bio” protiv Valsts ieņēmumu dienests

(Predmet C-233/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Uredba (EEZ) br. 2658/87 — Zajednička carinska tarifa — Tarifno razvrstavanje — Kombinirana nomenklatura — Tarifni podbrojevi 1517 90 91 i 1518 00 31 — Tekuća, neprerađena, nehlapiva biljna mješavina, koja se sastoji od repičinog ulja (88 %) i suncokretovog ulja (12 %))

(2016/C 243/12)

Jezik postupka: latvijski

Sud koji je uputio zahtjev

Administratīvā apgabaltiesa

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: SIA „Oniors Bio”

Tuženik: Valsts ieņēmumu dienests

Izreka

Kombiniranu nomenklaturu koja je sadržana u Prilogu I. Uredbi Vijeća (EEZ) br. 2658/87 od 23. srpnja 1987. o tarifnoj i statističkoj nomenklaturi i o Zajedničkoj carinskoj tarifi u inačici koja proizlazi iz Provedbene uredbe Komisije (EU) br. 1006/2011 od 27. rujna 2011. treba tumačiti na način da kod određivanja treba li mješavinu biljnih ulja poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku razvrstati kao jestivu mješavinu biljnih ulja u tarifni podbroj 1517 90 91 KN-a ili pak kao nejestivu mješavinu biljnih ulja u tarifni podbroj 1518 00 31 KN-a treba voditi računa o svim relevantnim elementima konkretnog slučaja u mjeri u kojoj se odnose na objektivne osobine i svojstva prirođena tom proizvodu. Među relevantnim elementima koji mogu opravdati kvalifikaciju takve mješavine kao „nejestive” valja ocijeniti informacije koje je dao proizvođač te mješavine u okviru carinske deklaracije, prema kojima se, zbog karakteristika postupka proizvodnje, prisutnost štetnih tvari u spomenutoj mješavini ne može isključiti. S tim u vezi, činjenica da analiza uzoraka uzetih na takvoj mješavini biljnih ulja nije pokazala prisutnost nijedne štetne tvari nije, sama po sebi, dovoljna da dovede u pitanje kvalifikaciju mješavine o kojoj je riječ kao „nejestive”. Takva posljedica pretpostavlja postojanje drugih relevantnih dokaza koji mogu dovesti u pitanje točnost informacija koje se odnose na postupak proizvodnje mješavine o kojoj je riječ, koje je dao njezin proizvođač i koje se nalaze u toj deklaraciji, u skladu s odredbama članaka 62., 68. i 71. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92 od 12. listopada 1992. o Carinskom zakoniku Zajednice, kako je izmijenjena i dopunjena Uredbom (EZ) br. 648/2005 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. travnja 2005.

⁽¹⁾ SL C 245, 27. 7. 2015.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 12. svibnja 2016. – Bank of Industry and Mine protiv Vijeća Europske unije

(Predmet C-358/15 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Mjere ograničavanja protiv Irana — Popis osoba i subjekata na koje se primjenjuje zamrzavanje financijskih sredstava i gospodarskih izvora — Provedbena uredba (EU) br. 945/2012 — Pravni temelj — Kriterij koji se odnosi na materijalnu, logističku ili financijsku potporu iranskoj vladi — Dio dobiti državnog društva isplaćen Iranskoj državi)

(2016/C 243/13)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Bank of Industry and Mine (zastupnici: E. Rosenfeld i S. Perrotet, odvjetnici)

Druga stranka u postupku: Vijeće Europske unije (zastupnici: M. Bishop i A. Vitro, agenti)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Bank of Industry and Mine i Vijeće Europske unije snose vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 294, 7. 9. 2015.

Rješenje Suda (deseto vijeće) od 28. travnja 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Juzgado de Primera Instancia n° 44 de Barcelona - Španjolska) – Alta Realitat SL protiv Erlock Film ApS, Ulrich Thomsen

(Predmet C-384/14) ⁽¹⁾

Zahtjev za prethodnu odluku — Pravosudna suradnja u građanskim i trgovačkim stvarima — Dostava sudskih i izvansudskih pismena — Uredba (EZ) br. 1393/2007 — Članak 8. — Nepostojanje prijevoda pismena — Odbijanje primitka pismena — Znanje jezika adresata pismena — Nadzor suda pred kojim se vodi postupak u državi članici pošiljateljici

(2016/C 243/14)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado de Primera Instancia n° 44 de Barcelona

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Alta Realitat SL

Tuženik: Erlock Film ApS, Ulrich Thomsen

Izreka

Uredbu (EZ) br. 1393/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. studenoga 2007. o dostavi, u državama članicama, sudskih i izvansudskih pismena u građanskim ili trgovačkim stvarima („dostava pismena”), i o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 1348/2000 valja tumačiti na način da prilikom dostave pismena njegovu adresatu koji ima prebivalište na području druge države članice, ako pismeno nije sastavljeno bilo na jeziku koji dotična osoba razumije bilo na službenim jezicima države članice primateljice ili, ako u toj državi članici postoji više službenih jezika, na službenom jeziku ili jednom od službenih jezika mjesta u kojem se obavlja dostava ili se u njegovu prilogu ne nalazi prijevod na tom jeziku:

- sud pred kojim se vodi postupak u državi članici pošiljateljici mora osigurati da je taj adresat putem standardnog obrasca iz Priloga II. toj uredbi pravilno obaviješten o svojem pravu na odbijanje primitka tog pismena;
- ako ta formalnost nije ispunjena, zadaća je tog suda da ispravi postupak u skladu s odredbama navedene uredbe;
- nije zadaća suda pred kojim se vodi postupak da adresata spriječi da se koristi svojim pravom na odbijanje primitka pismena;
- tek nakon što je adresat učinkovito iskoristio svoje pravo na odbijanje primitka pismena, sud pred kojim se vodi postupak može provjeriti osnovanost tog odbijanja; u tu svrhu taj sud mora voditi računa o svim relevantnim elementima spisa kako bi utvrdio razumije li dotična osoba jezik na kojem je sastavljeno pismo ili ne, i
- kad navedeni sud utvrdi da adresatovo odbijanje pismena nije bilo opravdano, on u načelu može primijeniti posljedice koje njegovo nacionalno pravo u tom slučaju predviđa, pod uvjetom da je očuvan koristan učinak Uredbe br. 1393/2007.

(¹) SL C 338, 3. 11. 2014.

Žalba koju je 18. studenoga 2015. podnio Magyar Bencés Kongregáció Pannonhalmi Főapátság protiv rješenja Općeg suda (šesto vijeće) od 10. rujna 2015. u predmetu T-453/14, Magyar Bencés Kongregáció Pannonhalmi Főapátság protiv Europskog parlamenta

(Predmet C-607/15 P)

(2016/C 243/15)

Jezik postupka: mađarski

Stranke

Žalitelj: Magyar Bencés Kongregáció Pannonhalmi Főapátság (zastupnik: D. Sobor, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europski parlament

Rješenjem od 4. svibnja 2016. Sud (šesto vijeće) odbio je žalbu i naložio žalitelju snošenje troškova.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. ožujka 2016. uputio Bundesgerichtshof (Njemačka) – Verband Sozialer Wettbewerb e.V. protiv DHL Paket GmbH

(Predmet C-146/16)

(2016/C 243/16)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Verband Sozialer Wettbewerb e.V.

Tuženik: DHL Paket GmbH

Prethodna pitanja

1. Trebaju li informacije o geografskoj adresi i identitetu trgovca u smislu članka 7. stavka 4. točke (b) Direktive 2005/29/EZ ⁽¹⁾ biti navedene već u oglasu za konkretne proizvode u tiskanom izdanju iako kupci kupuju oglašavane proizvode isključivo preko internetske stranice poduzetnika koji se oglašava, a koja je naznačena u oglasu i mogu lako dobiti informacije koje se zahtijevaju u članku 7. stavku 4. direktive na toj internetskoj stranici ili preko nje?
2. Ovisi li odgovor na prvo pitanje o tome oglašava li poduzetnik u tiskanom izdanju prodaju svojih vlastitih proizvoda i upućuje li izravno na svoju vlastitu stranicu za informacije koje se zahtijevaju u članku 7. stavku 4. Direktive 2005/29/EZ ili se oglašavanje odnosi na proizvode koje prodaju drugi poduzetnici na internetskoj stranici poduzetnika koji oglašava proizvode i kupci mogu dobiti informacije koje se zahtijevaju u članku 7. stavku 4. direktive tek nakon jednog ili više dodatnih koraka (klikova) preko poveznice koja upućuje na internetske stranice tih drugih poduzetnika, a nalazi se samo na internetskoj stranici upravitelja prodajnog portala navedenoj u oglasu?

⁽¹⁾ Direktiva 2005/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2005. o nepoštenoj poslovnoj praksi poslovnog subjekta u odnosu prema potrošaču na unutarnjem tržištu i o izmjeni Direktive Vijeća 84/450/EEZ, direktiva 97/7/EZ, 98/27/EZ i 2002/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, kao i Uredbe (EZ) br. 2006/2004 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 149, str. 2., SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 8. str. 101.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 1. travnja 2016. uputio Curtea de Apel Oradea (Rumunjska) –
Ruxandra Paula Andricu i dr. protiv Banca Românească SA**

(Predmet C-186/16)

(2016/C 243/17)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Curtea de Apel Oradea

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Ruxandra Paula Andricu i dr.

Tuženik: Banca Românească SA

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 3. stavak 1. Direktive 93/13 ⁽¹⁾ tumačiti na način da znatnu neravnotežu između prava i obveza stranaka koje proizlaze iz ugovora treba ocjenjivati strogo se držeći trenutka sklapanja ugovora ili je njime obuhvaćen i slučaj u kojem je tijekom izvršenja ugovora s periodičnim ili stalnim obvezama protučinidba potrošača s obzirom na vrijeme sklapanja ugovora, postala preveliko opterećenje zbog značajnih promjena deviznog tečaja?
2. Treba li se smatrati da se jasno i razumljivo sastavljenom ugovornom odredbom u smislu članka 4. stavka 2. Direktive 93/13 moraju predviđati samo razlozi koji su doveli do uključivanja navedene odredbe u ugovor i njezin operativni mehanizam ili se njome trebaju također predvidjeti sve moguće posljedice zbog kojih može varirati cijena koju potrošač plaća, kao primjerice rizik deviznog tečaja, te može li se s obzirom na Direktivu 93/13/EEZ smatrati da se obveza banke da obavijesti klijenta u trenutku odobravanja kredita odnosi isključivo na kreditne uvjete, odnosno na kamate, troškove i jamstva na teret korisnika kredita, i da pritom u takvu obvezu ne ulazi moguće precjenjivanje ili devalvacija strane valute?

3. Treba li članak 4. stavak 2. Direktive 93/13/EEZ tumačiti na način da izrazi „glavni predmet ugovora” te „primjerenost cijene i naknade na jednoj strani, i isporučene usluge i robu, na drugoj” obuhvaćaju odredbu unesenu u ugovor o kreditu u stranoj valuti, sklopljen između prodavača ili pružatelja usluga i potrošača, koja nije bila predmetom pojedinačnih pregovora i na temelju koje se „kredit mora vratiti u istoj valuti”?

(¹) Direktiva Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima (SL 1993 L 95, str. 29.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15, svezak 12., str. 24.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. travnja 2016. uputio Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Španjolska) – Elecdey Carcelén S.A. protiv Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha

(Predmet C-215/16)

(2016/C 243/18)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha, Sala Contencioso-Administrativo, Sección Segunda

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Elecdey Carcelén S.A.

Tuženik: Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha

Prethodna pitanja

1. Budući da su „programi potpore”, koji su definirani u članku 2. točki (k) Direktive 2009/28/EZ, a među kojima se nalaze porezni poticaji poput smanjenja poreza, oslobođenja od poreza ili njegovog povrata, osmišljeni kao instrumenti za postizanje ciljeva potrošnje energije iz obnovljivih izvora predviđenih u spomenutoj Direktivi 2009/28/EZ, treba li smatrati da su navedeni poticaji ili mjere obvezni i obvezujući za države članice te da imaju neposredan učinak jer se na njih mogu pozvati i istaknuti ih zainteresirani pojedinci u svim vrstama javnih, sudskih ili upravnih postupaka?
2. Treba li izraz „ali se ne ograničuje na” koji je upotrijebljen prilikom nabrojavanja poreznih poticajnih mjera poput smanjenja poreza, oslobođenja od poreza ili njegovog povrata u okviru „programa potpore” navedenih u prvom pitanju razumijevati tako da je jedan od tih poticaja i neoporezivanje, to jest zabrana bilo kakvog posebnog i pojedinačnog dodatnog nameta na energiju iz obnovljivih izvora, uz opće poreze koji terete gospodarsku djelatnost i proizvodnju električne energije? Jednako tako, ovdje se postavlja i sljedeće pitanje: valja li smatrati da prethodno navedena opća zabrana uključuje zabranu dvostrukog oporezivanja te kumulacije ili preklapanja više općih ili pojedinačnih poreza kojima se djelatnost proizvodnje energije iz obnovljivih izvora tereti u različitim stadijima i koji se odnose na isti oporezivi događaj kao i predmetna pristojba na vjetroelektrane?
3. U slučaju negativnog odgovora na drugo pitanje i prihvatanja mogućnosti da se energija iz obnovljivih izvora oporezuje, treba li pojam „posebna namjena”, za potrebe članka 1. stavka 2. Direktive Vijeća 2008/118/EZ, tumačiti na način da željeni cilj treba biti isključiv i da, k tome, stvarna narav poreza kojim se tereti energija iz obnovljivih izvora treba, s obzirom na njegovu strukturu, biti neporezna, a ne samo punjenje proračuna odnosno ubiranje prihoda?

4. U skladu s člankom 4. Direktive 2003/96/EZ koji, kada govori o razinama oporezivanja koje države članice moraju primijeniti na energetske proizvode i električnu energiju, upućuje na najniže razine predviđene Direktivom, odnosno na zbroj svih izravnih i neizravnih poreza primjenjivih na te proizvode u trenutku njihova stavljanja u promet, treba li taj zbroj shvaćati na način da iz razine oporezivanja koja se zahtijeva prema Direktivi valja isključiti one nacionalne poreze čija stvarna narav nije neporezna s obzirom na njihovu strukturu i posebnu namjenu koja se tumači u skladu s odgovorom na treće pitanje?
5. Je li pojam „troškovi”, koji je upotrijebljen u članku 13. stavku 1. točki (e) Direktive 2009/28, autonomni pojam europskog prava koji valja šire tumačiti, tako da obuhvati i bude sinonim općem pojmu poreza?
6. U slučaju potvrdnog odgovora na peto pitanje, postavlja se sljedeće pitanje: mogu li troškovi koje plaćaju potrošači, a na koje se odnosi članak 13. stavak 1. točka (e) Direktive 2009/28, obuhvaćati samo ona porezna davanja i terete čija je namjena, prema potrebi, nadoknaditi štetu nastalu zbog utjecaja na okoliš i ubranim iznosom popraviti štetu povezanu s takvim negativnim utjecajem ili učinkom, čime nisu obuhvaćeni oni porezi i pristojbe čija je svrha, s obzirom na to da terete čistu energiju, prije svega punjenje proračuna odnosno ubiranje prihoda?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. travnja 2016. uputio Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Španjolska) – Energías Eólicas de Cuenca S.A. protiv Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha

(Predmet C-216/16)

(2016/C 243/19)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha, Sala Contencioso-Administrativo, Sección Segunda

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Energías Eólicas de Cuenca S.A.

Tuženik: Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha

Prethodna pitanja

1. Budući da su „programi potpore”, koji su definirani u članku 2. točki (k) Direktive 2009/28/EZ, a među kojima se nalaze porezni poticaji poput smanjenja poreza, oslobođenja od poreza ili njegovog povrata, osmišljeni kao instrumenti za postizanje ciljeva potrošnje energije iz obnovljivih izvora predviđenih u spomenutoj Direktivi 2009/28/EZ, treba li smatrati da su navedeni poticaji ili mjere obvezni i obvezujući za države članice te da imaju neposredan učinak jer se na njih mogu pozvati i istaknuti ih zainteresirani pojedinci u svim vrstama javnih, sudskih ili upravnih postupaka?
2. Treba li izraz „ali se ne ograničuje na” koji je upotrijebljen prilikom nabrojavanja poreznih poticajnih mjera poput smanjenja poreza, oslobođenja od poreza ili njegovog povrata u okviru „programa potpore” navedenih u prvom pitanju razumijevati tako da je jedan od tih poticaja i neoporezivanje, to jest zabrana bilo kakvog posebnog i pojedinačnog dodatnog nameta na energiju iz obnovljivih izvora, uz opće poreze koji terete gospodarsku djelatnost i proizvodnju električne energije? Jednako tako, ovdje se postavlja i sljedeće pitanje: valja li smatrati da prethodno navedena opća zabrana uključuje zabranu dvostrukog oporezivanja te kumulacije ili preklapanja više općih ili pojedinačnih poreza kojima se djelatnost proizvodnje energije iz obnovljivih izvora tereti u različitim stadijima i koji se odnose na isti oporezivi događaj kao i predmetna pristojba na vjetroelektrane?

3. U slučaju negativnog odgovora na drugo pitanje i prihvatanja mogućnosti da se energija iz obnovljivih izvora oporezuje, treba li pojam „posebna namjena”, za potrebe članka 1. stavka 2. Direktive Vijeća 2008/118/EZ, tumačiti na način da željeni cilj treba biti isključiv i da, k tome, stvarna narav poreza kojim se tereti energija iz obnovljivih izvora treba, s obzirom na njegovu strukturu, biti neporezna, a ne samo punjenje proračuna odnosno ubiranje prihoda?
4. U skladu s člankom 4. Direktive 2003/96/EZ koji, kada govori o razinama oporezivanja koje države članice moraju primijeniti na energetske proizvode i električnu energiju, upućuje na najniže razine predviđene Direktivom, odnosno na zbroj svih izravnih i neizravnih poreza primjenjivih na te proizvode u trenutku njihova stavljanja u promet, treba li taj zbroj shvaćati na način da iz razine oporezivanja koja se zahtijeva prema Direktivi valja isključiti one nacionalne poreze čija stvarna narav nije neporezna s obzirom na njihovu strukturu i posebnu namjenu koja se tumači u skladu s odgovorom na treće pitanje?
5. Je li pojam „troškovi”, koji je upotrijebljen u članku 13. stavku 1. točki (e) Direktive 2009/28, autonomni pojam europskog prava koji valja šire tumačiti, tako da obuhvati i bude sinonim općem pojmu poreza?
6. U slučaju potvrdnog odgovora na peto pitanje, postavlja se sljedeće pitanje: mogu li troškovi koje plaćaju potrošači, a na koje se odnosi članak 13. stavak 1. točka (e) Direktive 2009/28, obuhvaćati samo ona porezna davanja i terete čija je namjena, prema potrebi, nadoknaditi štetu nastalu zbog utjecaja na okoliš i ubranim iznosom popraviti štetu povezanu s takvim negativnim utjecajem ili učinkom, čime nisu obuhvaćeni oni porezi i pristojbe čija je svrha, s obzirom na to da terete čistu energiju, prije svega punjenje proračuna odnosno ubiranje prihoda?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. travnja 2016. uputio Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Španjolska) – Iberenova Promociones S.A.U. protiv Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha

(Predmet C-220/16)

(2016/C 243/20)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha, Sala Contencioso-Administrativo, Sección Segunda

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Iberenova Promociones S.A.U.

Tuženik: Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha

Prethodna pitanja

1. Budući da su „programi potpore”, koji su definirani u članku 2. točki (k) Direktive 2009/28/EZ, a među kojima se nalaze porezni poticaji poput smanjenja poreza, oslobođenja od poreza ili njegovog povrata, osmišljeni kao instrumenti za postizanje ciljeva potrošnje energije iz obnovljivih izvora predviđenih u spomenutoj Direktivi 2009/28/EZ, treba li smatrati da su navedeni poticaji ili mjere obvezni i obvezujući za države članice te da imaju neposredan učinak jer se na njih mogu pozvati i istaknuti ih zainteresirani pojedinci u svim vrstama javnih, sudskih ili upravnih postupaka?

2. Treba li izraz „ali se ne ograničuje na” koji je upotrijebljen prilikom nabiranja poreznih poticajnih mjera poput smanjenja poreza, oslobođenja od poreza ili njegovog povrata u okviru „programa potpore” navedenih u prvom pitanju razumijevati tako da je jedan od tih poticaja i neoporezivanje, to jest zabrana bilo kakvog posebnog i pojedinačnog dodatnog nameta na energiju iz obnovljivih izvora, uz opće poreze koji terete gospodarsku djelatnost i proizvodnju električne energije? Jednako tako, ovdje se postavlja i sljedeće pitanje: valja li smatrati da prethodno navedena opća zabrana uključuje zabranu dvostrukog oporezivanja te kumulacije ili preklapanja više općih ili pojedinačnih poreza kojima se djelatnost proizvodnje energije iz obnovljivih izvora tereti u različitim stadijima i koji se odnose na isti oporezivi događaj kao i predmetna pristojba na vjetroelektrane?
3. U slučaju negativnog odgovora na drugo pitanje i prihvaćanja mogućnosti da se energija iz obnovljivih izvora oporezuje, treba li pojam „posebna namjena”, za potrebe članka 1. stavka 2. Direktive Vijeća 2008/118/EZ, tumačiti na način da željeni cilj treba biti isključiv i da, k tome, stvarna narav poreza kojim se tereti energija iz obnovljivih izvora treba, s obzirom na njegovu strukturu, biti neporezna, a ne samo punjenje proračuna odnosno ubiranje prihoda?
4. U skladu s člankom 4. Direktive 2003/96/EZ koji, kada govori o razinama oporezivanja koje države članice moraju primijeniti na energetske proizvode i električnu energiju, upućuje na najniže razine predviđene Direktivom, odnosno na zbroj svih izravnih i neizravnih poreza primjenjivih na te proizvode u trenutku njihova stavljanja u promet, treba li taj zbroj shvaćati na način da iz razine oporezivanja koja se zahtijeva prema Direktivi valja isključiti one nacionalne poreze čija stvarna narav nije neporezna s obzirom na njihovu strukturu i posebnu namjenu koja se tumači u skladu s odgovorom na treće pitanje?
5. Je li pojam „troškovi”, koji je upotrijebljen u članku 13. stavku 1. točki (e) Direktive 2009/28, autonomni pojam europskog prava koji valja šire tumačiti, tako da obuhvati i bude sinonim općem pojmu poreza?
6. U slučaju potvrdnog odgovora na peto pitanje, postavlja se sljedeće pitanje: mogu li troškovi koje plaćaju potrošači, a na koje se odnosi članak 13. stavak 1. točka (e) Direktive 2009/28, obuhvaćati samo ona porezna davanja i terete čija je namjena, prema potrebi, nadoknaditi štetu nastalu zbog utjecaja na okoliš i ubranim iznosom popraviti štetu povezanu s takvim negativnim utjecajem ili učinkom, čime nisu obuhvaćeni oni porezi i pristojbe čija je svrha, s obzirom na to da terete čistu energiju, prije svega punjenje proračuna odnosno ubiranje prihoda?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. travnja 2016. uputio Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Španjolska) – Iberdrola Renovables Castilla La Mancha S.A. protiv Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha

(Predmet C-221/16)

(2016/C 243/21)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha, Sala Contencioso-Administrativo, Sección Segunda

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Iberdrola Renovables Castilla La Mancha S.A.

Druga stranka u postupku: Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha

Prethodna pitanja

1. S obzirom na to da su „programi potpore” koji su definirani u članku 2. točki (k) Direktive 2009/28/EZ i, među njima, porezni poticaji poput smanjenja, oslobođenja i povrata poreza, osmišljeni kao instrumenti namijenjeni postizanju ciljeva potrošnje energije iz obnovljivih izvora, koji su predviđeni navedenom Direktivom 2009/28/EZ, treba li smatrati da su navedeni poticaji ili mjere obvezni i obvezujući za države članice i da imaju izravan učinak u smislu da se pojedinci na koje se odnose mogu na njih pozvati i isticati ih u svim vrstama javnih, sudskih i upravnih postupaka?
2. S obzirom na to da „programi potpore” navedeni u prvom pitanju uključuju i mjere poreznih poticaja poput smanjenja, oslobođenja i povrata poreza i da se rabi izraz „ali se ne ograničuj[u] na [njih]”: treba li te poticaje razumjeti na način da uključuju upravo neoporezivanje, odnosno zabranu ubiranja bilo kakvog posebnog i jednokratnog poreza na energiju iz obnovljivih izvora povrh općih poreza na gospodarsku djelatnost i proizvodnju električne energije? Isto tako, unutar istog pitanja postavljaju se sljedeće potpitanje: Usto, treba li gore navedenu opću zabranu razumjeti na način da obuhvaća i zabranu kumulacije, dvostrukog nametanja ili preklapanja više općih ili pojedinačnih poreza koji se ubiru u različitim fazama djelatnosti proizvodnje energije iz obnovljivih izvora, a odnose se na isti oporezivi događaj kao i predmetni porez na energiju vjetra?
3. Ako je odgovor na drugo pitanje negativan i ako se uzme da je dopušteno oporezivati energiju iz obnovljivih izvora, treba li za potrebe članka 1. stavka 2. Direktive 2008/118/EZ pojam „posebne namjene” tumačiti na način da njegov cilj treba biti isključiv i da porez na energije iz obnovljivih izvora s obzirom na svoju strukturu ima pravu nefiskalnu prirodu, a ne proračunsku ili da nije namijenjen ubiranju prihoda?
4. U skladu s člankom 4. Direktive 2003/96/EZ u kojem se prilikom navođenja razina oporezivanja koje države članice primjenjuju na energetske proizvode i električnu energiju kao referenca uzimaju najniže razine propisane tom direktivom, shvaćene kao zbroj svih izravnih i neizravnih poreza koji se primjenjuju na te proizvode u trenutku puštanja u slobodnu potrošnju: treba li razumjeti da taj zbroj isključuje iz razine oporezivanja predviđene direktivom one nacionalne poreze koji se, s obzirom na njihovu strukturu i posebnu namjenu tumačenu u skladu s odgovorom na treće pitanje, nemaju pravu nefiskalnu prirodu?
5. Predstavlja li pojam troška iz članka 13. stavka 1. točke (e) Direktive 2009/28/EZ autonoman pojam europskog prava koji treba tumačiti široko na način da uključuje pojam poreza općenito i da je njegova istoznačnica?
6. Ako je odgovor na peto pitanje potvrđan, postavlja se sljedeće pitanje: mogu li u troškove koje plaćaju potrošači, a na koje se odnosi gore navedeni članak 13. stavak 1. točka (e), biti uključeni samo oni porezi ili porezni nameti čija je svrha po potrebi naknada štete uzrokovane njihovim utjecajem na okoliš i kojima se iznosom od ubranih prihoda nastoji naknaditi šteta povezana s negativnim utjecajem ili učinkom, ali ne i oni porezi ili davanja kojima se oporezuju čiste energije i čija je primarna svrha proračunska ili ubiranje prihoda?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. travnja 2016. uputio Administrativen sad Varna (Bugarska) – „MIP-TS” OOD protiv Načelnik na Mitnica Varna

(Predmet C-222/16)

(2016/C 243/22)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Administrativen sad Varna

Stranke glavnog postupka

Žalitelj u kasacijskom postupku: „MIP-TS“ OOD

Druška stranka u kasacijskom postupku: Načalnik na Mitnica Varna

Prethodno pitanje

Ulazi li u područje primjene članka 1. stavka 1. Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 791/2011 od 3. kolovoza 2011. uvoz određenih tkanina otvorene mrežaste strukture od staklenih vlakana otvora većeg od 1,8 mm po duljini i širini i mase veće od 35 g/m² isključujući diskove od staklenih vlakana, koje su trenutačno obuhvaćene oznakama KN ex 7019 51 00 i ex 7019 59 00 (oznake TARIC 7019 51 00 10 i 7019 59 00 10), te su 10. travnja 2012. deklarirane za carinski postupak „Puštanje u slobodni promet i za krajnju upotrebu“, na njima je naznačeno da su podrijetlom iz Tajlanda i poslane su iz te države, ali su stvarno podrijetlom iz Narodne Republike Kine, što je utvrđeno u okviru OLAF-ovog istražnog postupka prilikom provedbe Uredbe br. 1073/1999 Europskog parlamenta i Vijeća te je on o tome sastavio izvješće?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. travnja 2016. uputio Varhoven administrativen sad (Bugarska) – Asociacija na balgarskite predpijatija sa međunarodni prevozi i patištata (AEBTRI) protiv Načalnik na Mitnica Burgas kao pravnog sljednika carinskog ureda Svilengrad

(Predmet C-224/16)

(2016/C 243/23)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Varhoven administrativen sad

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Asociacija na balgarskite predpijatija sa međunarodni prevozi i patištata (AEBTRI)

Druška stranka u postupku: Načalnik na Mitnica (pročelnik carinskog ureda) Burgas kao pravni sljednik carinskog ureda Svilengrad

Prethodna pitanja

1. Je li Sud radi sprečavanja proturječnih sudskih odluka nadležan za tumačenje Konvencije TIR, koju je Europska zajednica priznala Uredbom Vijeća (EEZ) br. 2112/78 ⁽¹⁾ od 25. srpnja 1978. „o sklapanju Carinske konvencije o međunarodnom prijevozu robe uz primjenu karneta TIR (Konvencija TIR), od 14. studenoga 1975. godine iz Ženeve“ (SL 1978 L 252, str. 1.; stupila je na snagu u Europskog zajednici 20. lipnja 1983.), koje je obvezujuće za sudove država članica, kad je riječ o području primjene članaka 8. i 11. te konvencije, prilikom ocjene toga postoji li odgovornost jamstvene udruge na temelju članka 457. stavka 2. Provedbene uredbe ⁽²⁾ o Carinskom zakoniku Zajednice?
2. Je li na temelju tumačenja članka 457. stavka 2. Provedbene uredbe o Carinskom zakoniku Zajednice, u vezi s člankom 8. stavkom 7. (koji je postao članak 11. stavak 2.) Konvencije TIR s pripadajućim napomenama s objašnjenjem, moguće smatrati da, u slučaju poput predmetnog, kad dospiju dugovi iz članka 8. stavaka 1. i 2. Carinske konvencije o međunarodnom prijevozu robe uz primjenu karneta TIR, carinska tijela [moraju] zahtijevati njihovo plaćanje od korisnika karneta TIR, koji izravno duguje te iznose, u granicama mogućeg, prije podnošenja zahtjeva jamstvenoj udruzi?

3. Kad je primatelj stekao ili zadržao robu za koju zna da je prevezena uz primjenu karneta TIR i za koju nije utvrđeno da je podnesena i prijavljena (odredišnom) carinskom uredu, treba li samo zbog te činjenice smatrati da je riječ o osobi koja je morala znati da je roba bila izuzeta od carinskog nadzora i da je ona solidarno odgovorna u smislu članka 203. stavka 3. treće alineje, u vezi s člankom 213. Carinskog zakonika Zajednice?
4. Ako je odgovor na treće pitanje potvrđan: sprječava li činjenica da carinska uprava od tog primatelja nije zahtijevala plaćanje carinskog duga uspostavu odgovornosti – koja je uređena i člankom 457. stavkom 2. Provedbene uredbe – jamstvene udruge iz članka 1. točke 16. Konvencije TIR?

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EEZ) br. 2112/78 od 25. srpnja 1978. o sklapanju Carinske konvencije o međunarodnom prijevozu robe uz primjenu karneta TIR (Konvencija TIR) od 14. studenoga 1975. (SL 1978, L 252, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 2., svezak 5., str. 21.)

⁽²⁾ Uredba Komisije (EEZ) br. 2454/93 od 2. srpnja 1993. o utvrđivanju odredaba za provedbu Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92 o Carinskom zakoniku Zajednice (SL 1993, L 251, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 2., svezak 1., str. 3.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 2. svibnja 2016. uputio Supreme Court (Irska) – Edward Cussens, John Jennings, Vincent Kingston protiv T. G. Brosman

(Predmet C-251/16)

(2016/C 243/24)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

Supreme Court

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Edward Cussens, John Jennings, Vincent Kingston

Tuženik: T. G. Brosman

Prethodna pitanja

1. Ima li načelo zabrane zlorabe prava, za kojeg je presudom od 21. veljače 2006., Halifax i dr., C-255/02, EU: C:2006:121 utvrđeno da se primjenjuje u području PDV-a, izravan učinak na pojedinca, kad ne postoji nacionalna zakonodavna ili sudska mjera kojom bi se to načelo ostvarivalo u okolnostima u kojima bi, kao i u ovom slučaju, ponovno određivanje transakcija izvršenih prije prodaje i prodaja kupcu (u daljnjem tekstu zajedno: tužiteljeve transakcije) kako to savjetuju porezno i carinsko tijelo, dovelo do oporezivanja tužitelja PDV-om ako do toga nije došlo pravilnom primjenom odredaba nacionalnog zakonodavstva koje su bile na snazi u vrijeme izvršenja tužiteljevih transakcija.
2. Ako odgovor na prvo pitanje glasi da načelo zabrane zlorabe prava ima izravan učinak na pojedinca, čak i kad ne postoji nacionalna zakonodavna ili sudska mjera, kojom bi se ostvarivalo to načelo, je li to načelo bilo dovoljno jasno i precizno kako bi se primijenilo na tužiteljeve transakcije koje su izvršene prije donošenja presude Halifax, a osobito, uzimajući u obzir načela pravne sigurnosti i zaštite tužiteljevih legitimnih očekivanja?
3. Ako se načelo zlorabe prava primjenjuje na tužiteljeve transakcije, te ih slijedom toga treba ponovno odrediti –
 - a) na temelju kojeg pravnog mehanizma se procjenjuje i naplaćuje pdv koji se duguje za tužiteljeve transakcije, s obzirom na to da prema nacionalnom pravu ne postoji nikakav dugovani PDV koji bi se mogao procijeniti ili naplatiti? i
 - b) kako nacionalni sudovi mogu nametnuti takvu obvezu?

4. Prilikom utvrđivanja je li prvenstveni cilj tužiteljevih transakcija bio ostvarivanje porezne prednosti, treba li nacionalni sud u obzir uzeti samo transakcije izvršene prije prodaje (za koje je utvrđeno da su izvršene samo iz poreznih razloga), ili treba razmotriti cilj svih tužiteljevih transakcija?
5. Treba li članak 4. stavak 9. Zakona o PDV-u smatrati nacionalnim zakonodavstvom kojim se provodi Šesta direktiva ⁽¹⁾, usprkos činjenici da nije u skladu sa zakonodavnom odredbom iz članka 4. stavka 3. Šeste direktive, čijom bi pravilnom primjenom tužitelj, u vezi s isporukom prije prvog useljenja u nekretnine trebalo smatrati poreznim obveznicima, neovisno o tome što je prethodno došlo do raspolaganja na koje se plaća porez?
6. Ako članak 4. stavak 9. nije u skladu sa Šestom direktivom, jesu li tužitelji, koji se pozivaju na taj stavak zlorabili pravo suprotno načelima utvrđenima u presudi Halifax?
7. Podredno, ako članak 4. stavak 9. nije u skladu sa Šestom direktivom, jesu li tužitelji ostvarili poreznu prednost koja je suprotna cilju Direktive i/ili članka 4.?
8. Čak i ako se ne može smatrati da se člankom 4. stavkom 9. provodi Šesta direktiva, primjenjuje li se na dotične transakcije ipak načelo zabrane zlorabe prava kako je utvrđeno presudom Halifax, upućivanjem na mjerila koja je Sud utvrdio u toj presudi?

⁽¹⁾ Šesta direktiva Vijeća 77/388/EEZ od 17. svibnja 1977. o usklađivanju zakonodavstava država članica koja se odnose na poreze na promet – zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost: jedinstvena porezna osnovica, SL L 145, str. 1.(neslužbeni prijevod)

Žalba koju je 12. svibnja 2016. podnio Schenker Ltd protiv presude Općeg suda (deveto vijeće) od 29. veljače 2016. u predmetu T-265/12, Schenker Ltd protiv Europske komisije

(Predmet C-263/16 P)

(2016/C 243/25)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Schenker Ltd (zastupnik: F. Montag, *Rechtsanwalt*, F. Hoseinian, odvjetnik, M. Eisenbarth, *Rechtsanwalt*)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine presudu Općeg suda od 29. veljače 2016. u predmetu T-265/12 Schenker Ltd/Europska komisija;
- poništi članak 1. stavak 1. točku (a) Komisijine odluke od 28. ožujka 2012. u predmetu COMP/39462 – Provoz (u daljnjem tekstu: Odluka) ili podredno vrati predmet Općem sudu na odlučivanje;
- poništi, ili podredno, umanju novčane kazne iz članka 2. stavka 1. točke (a) Odluke ili podredno vrati predmet Općem sudu na odlučivanje; i
- naloži Komisiji snošenje troškova postupka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelj ističe sljedeće žalbene razloge:

1. Opći je sud počinio pogrešku koja se tiče prava zaključivši da se Komisija ispravno pouzdala u zahtjev za imunitet Deutsche Posta, da nije prekršeno načelo zabrane dvostrukog zastupanja i da Komisija nije trebala istraživati moguću povredu navedenog načela.
2. Opći je sud počinio pogrešku koja se tiče prava tumačenjem članka 1. Uredbe 141/62 ⁽¹⁾ kao neprimjenjivog na ponašanja koja se odnose na „Novi izvozni sustav Ujedinjene Kraljevine”.
3. Opći je sud počinio pogrešku koja se tiče prava zaključivši da je ponašanje „Novi izvozni sustav Ujedinjene Kraljevine”, bez obzira što je ograničeno na nadoplatu za uslugu vođenja dokumentacije vezano za pošiljke iz Ujedinjene Kraljevine u države izvan EGP-a, moglo osjetno utjecati na trgovinu među državama članicama.
4. Opći je sud počinio pogrešku koja se tiče prava zaključivši da Komisija nije prekršila članak 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, načelo dobre uprave i obvezu obrazlaganja na temelju članka 296. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU-a) odlučivši da društvo The Brink's Company nije solidarno odgovorno sa žaliteljem (kao slijednikom društva BAX Global (China) Co. Ltd.) za ponašanja koja se odnose na „UK New Export System”.
5. Opći je sud počinio pogrešku koja se tiče prava kad je, iskrivivši sadržaj Odluke, prekoračivši ovlasti koje su mu dodijeljene člankom 264. UFEU-a i propustivši provesti ponderiranje prilikom primjene načela proporcionalnosti, zaključio da Komisija prilikom izračuna novčane kazne nije prekršila članak 23. Uredbe 1/2003 ⁽²⁾ kao ni načela proporcionalnosti te primjerenosti kazne.
6. Opći je sud počinio pogrešku koja se tiče prava potvrdivši stope umanjena koje je Komisija primjenjivala na temelju Obavijesti o suradnji iz 2006. ⁽³⁾, te iskrivio sadržaj Odluke.

⁽¹⁾ EEZ: Uredba Vijeća br. 141 o izuzimanju prijevoza iz područja primjene Uredbe Vijeća br. 17 SL 124, str. 2751.

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1/2003 od 16. prosinca 2002. o provedbi pravila o tržišnom natjecanju koja su propisana člancima 81. i 82. Ugovora o EZ-u (SL 2003. L 1., str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 1., str. 165.)

⁽³⁾ Obavijest Komisije o oslobađanju od kazni i smanjenju kazni u slučajevima kartela (SL 2006., C 298, str. 17.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 4., str. 62.)

Žalba koju su 12. svibnja 2016. podnijeli Deutsche Bahn AG, Schenker AG, Schenker China Ltd, Schenker International (H.K.) protiv presude Općeg suda (deveto vijeće) od 29. veljače 2016. u predmetu T-267/12, Deutsche Bahn AG i drugi protiv Europske komisije

(Predmet C-264/16 P)

(2016/C 243/26)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelji: Deutsche Bahn AG, Schenker AG, Schenker China Ltd, Schenker International (H.K.) Ltd (zastupnik: F. Montag, Rechtsanwalt, F. Hoseinian, odvjetnik, M. Eisenbarth, Rechtsanwalt)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Zahtjevi

Žalitelji od Suda zahtijevaju da:

- ukine presudu Općeg suda od 29. veljače 2016. u predmetu T-267/12 Deutsche Bahn AG i dr./Europska komisija;
- poništi članak 1. stavak 2. točku (g), članak 1. stavak 3. točku (a), članak 1. stavak 3. točku (b) i članak 1. stavak 4. točku (h) Komisijine odluke od 28. ožujka 2012. u predmetu COMP/39462 – Provoz (u daljnjem tekstu: Odluka) ili podredno vrati predmet Općem sudu na odlučivanje;
- poništi, ili podredno, umani novčane kazne iz članka 2. stavka 2. točke (g), članka 2. stavka 3. točke (a), članka 2. stavka 3. točke (b) i članka 2. stavka 4. točke (h) Odluke ili podredno vrati predmet Općem sudu na odlučivanje; i
- naloži Komisiji snošenje troškova postupka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelji ističu pet žalbenih razloga:

1. Opći je sud počinio pogrešku koja se tiče prava zaključivši da se Komisija ispravno pouzdala u zahtjev za imunitet Deutsche Posta, da nije prekršeno načelo zabrane dvostrukog zastupanja i da Komisija nije trebala istraživati moguću povredu navedenog načela.
2. Opći je sud počinio pogrešku koja se tiče prava tumačenjem članka 1. Uredbe 141/62 ⁽¹⁾ kao neprimjenjivog na ponašanja koja se odnose na „Advance Manifest System”.
3. Opći je sud počinio pogrešku koja se tiče prava zaključivši da Komisija nije prekršila članak 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, načelo dobre uprave i obvezu obrazlaganja na temelju članka 296. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU-a) odlučivši da društvo The Brink's Company nije solidarno odgovorno s društvom Schenker China Ltd. (kao slijednikom društva BAX Global (China) Co. Ltd.) za ponašanja koja se odnose na „Chinese Currency Adjustment Factor”.
4. Opći je sud počinio pogrešku koja se tiče prava kad je, iskrivivši sadržaj Odluke, prekoračivši ovlasti koje su mu dodijeljene člankom 264. UFEU-a i propustivši provesti ponderiranje prilikom primjene načela proporcionalnosti, zaključio da Komisija prilikom izračuna novčane kazne nije prekršila članak 23. Uredbe 1/2003 ⁽²⁾ kao ni načela proporcionalnosti te primjerenosti kazne.
5. Opći je sud počinio pogrešku koja se tiče prava potvrdivši stope umanjavanja koje je Komisija primjenjivala na temelju Obavijesti o suradnji iz 2006 ⁽³⁾. Opći je sud iskrivio sadržaj Odluke i prekršio žaliteljeva prava na pošteno suđenje.

⁽¹⁾ EEZ: Uredba Vijeća br. 141 o izuzimanju prijevoza iz područja primjene Uredbe Vijeća br. 17 SL 124, str. 2751.

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1/2003 od 16. prosinca 2002. o provedbi pravila o tržišnom natjecanju koja su propisana člancima 81. i 82. Ugovora o EZ-u (SL 2003., L 1., str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 1., str. 165.)

⁽³⁾ Obavijest Komisije o oslobađanju od kazni i smanjenju kazni u slučajevima kartela (SL 2006., C 298, str. 17.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 4., str. 62.)

Žalba koju su 13. svibnja 2016. podnijeli Panalpina World Transport (Holding) Ltd, Panalpina Management AG, Panalpina China Ltd protiv presude Općeg suda (deveto vijeće) od 29. veljače 2016. u predmetu T-270/12, Panalpina World Transport (Holding) Ltd i dr. protiv Europske komisije

(Predmet C-271/16 P)

(2016/C 243/27)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Panalpina World Transport (Holding) Ltd, Panalpina Management AG, Panalpina China Ltd (zastupnici: S. Mobley, A. Stratakis, A. Gamble, *solicitors*)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Zahtjevi

Žalitelji od Suda zahtijevaju da:

- ukine pobijanu presudu u dijelu u kojem se njome odbija žaliteljev prvi tužbeni razlog koji se odnosi na povrede;
- izmijeni članak 2. stavak 2. i članak 2. stavak 3. Odluke od 28. ožujka 2012. u predmetu COMP/39462 – Provoz (u daljnjem tekstu: Odluka) u dijelu u kojem se te odredbe odnose na žalitelje i, izvršavajući svoju neograničenu nadležnost, umanju novčane kazne izrečene žaliteljima; i
- u svakom slučaju, naloži Komisiji snošenje vlastitih troškova i troškova žalitelja vezanih za taj postupak i postupak pred Općim sudom.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Zaključivši da Komisija nije odstupila od svoje prakse u donošenju odluka, počinila pogrešku koja tiče prava ili prekršila načela proporcionalnosti i jednakog postupanja, Opći sud je počinio pogrešku koja se tiče prava, očito prekoračivši granice razumne ocjene podnesenih mu dokaza i pogrešno primijenivši relevantnu sudsku praksu. Posebni žalbeni razlozi žalitelja glase kako slijedi:

1. Opći sud je počinio pogrešku koja se tiče prava, očito prekoračivši granice razumne ocjene podnesenih mu dokaza što se tiče toga jesu li dotične povrede, te osobito povrede AMS i CAF povezane s cjelokupnim provozom „paketa usluga”.
 2. Opći je sud počinio pogrešku koja se tiče prava ne primijenivši načelo iz sudske prakse prema kojem prilikom povrede koja se odnosi na sastavni dio proizvoda ili usluge Komisija u obzir treba uzeti samo prodaju koja se može pripisati tom sastavnom dijelu.
-

OPĆI SUD

Presuda Općeg suda od 24. svibnja 2016. – Good Luck Shipping protiv Vijeća

(Spojeni predmeti T-423/13 i T-64/14) ⁽¹⁾

(Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja protiv određenih osoba i drugih subjekata s ciljem sprečavanja širenja nuklearnog oružja u Iranu — Zamrzavanje financijskih sredstava — Pogreška koja se tiče prava — Pravna osnova — Pogreška u ocjeni — Nepostojanje dokaza)

(2016/C 243/28)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Good Luck Shipping LLC (Dubai, Ujedinjeni Arapski Emirati) (zastupnici: F. Randolph, QC, M. Lester, *barrister*, M. Taher, *solicitor*)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: V. Piesseaux i B. Driessen, *agenti*)

Predmet

Kao prvo, zahtjev za poništenje Odluke Vijeća 2013/270/ZVSP od 6. lipnja 2013. o izmjeni Odluke 2010/413/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Irana (SL 2013., L 156, str. 10.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 18., svezak 15., str. 317.), Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 522/2013 od 6. lipnja 2013. o provedbi Uredbe (EU) br. 267/2012 o mjerama ograničavanja protiv Irana (SL 2013., L 156, str. 3.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 18., svezak 15., str. 312.), Odluke Vijeća 2013/661/ZVSP od 15. studenoga 2013. o izmjeni Odluke 2010/413/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Irana (SL 2013., L 306, str. 18.) i Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 1154/2013 od 15. studenoga 2013. o provedbi Uredbe (EU) br. 267/2012 o mjerama ograničavanja protiv Irana (SL 2013., L 306, str. 3.), u dijelu u kojem se ti akti odnose na tužitelja, i, s druge strane, zahtjev za utvrđenje neprimjenjivosti Odluke Vijeća 2013/497/ZVSP od 10. listopada 2013. o izmjeni Odluke 2010/413/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Irana (SL 2013., L 272, str. 46.) i Uredbe Vijeća (EU) br. 971/2013 od 10. listopada 2013. o izmjeni Uredbe (EU) br. 267/2012 o mjerama ograničavanja protiv Irana (SL 2013., L 272, str. 1.).

Izreka

1. U dijelu u kojem se odnose na Good Luck Shipping LLC, poništavaju se:

- Odluka Vijeća 2013/270/ZVSP od 6. lipnja 2013. o izmjeni Odluke 2010/413/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Irana;
- Provedbena uredba Vijeća (EU) br. 522/2013 od 6. lipnja 2013. o provedbi Uredbe (EU) br. 267/2012 o mjerama ograničavanja protiv Irana;
- Odluka Vijeća 2013/661/ZVSP od 15. studenoga 2013. o izmjeni Odluke 2010/413/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Irana;
- Provedbena uredba Vijeća (EU) br. 1154/2013 od 15. studenoga 2013. o provedbi Uredbe (EU) br. 267/2012 o mjerama ograničavanja protiv Irana.

2. Učinci Odluke 2013/661 zadržavaju se na snazi u odnosu na Good Luck Shipping sve dok ne nastupe učinci poništenja Uredbe br. 1154/2013.
3. Vijeće Europske unije snosi, osim vlastitih, i troškove Good Luck Shippinga.

⁽¹⁾ SL C 325, 9. 11. 2013.

Presuda Općeg suda od 25. svibnja 2016. – Komisija protiv McCarron Poultry

(Predmet T-226/14) ⁽¹⁾

(Arbitražna klauzula — Peti okvirni program za istraživanja, tehnološki razvoj i demonstracijske aktivnosti (1998. - 2002.) — Ugovor koji se odnosi na područje „Energija, okoliš i održivi razvoj” — Otkaz ugovora — Povrat dijela unaprijed isplaćenih iznosa — Zatezne kamate — Postupak donošenja presude zbog ogлуhe)

(2016/C 243/29)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: L. Cappelletti i F. Moro, a zatim F. Moro, agenti, uz asistenciju de R. van der Hout, odvjetnika)

Tuženik: McCarron Poultry Ltd (Killacorn Emyvale, Irska)

Predmet

Tužba podnesena na temelju članka 272. UFEU-a s ciljem da se tuženiku naloži da naknadi dio predujma koji je Komisija platila u okviru ugovora NNE5/1999/20229, uvećan za zatezne kamate.

Izreka

1. Društvu McCarron Poultry Ltd nalaže se da Komisiji isplati iznos od 900 662,25 eura, uvećan za zatezne kamate po stopi od 2,50 % godišnje, počevši od 1. prosinca 2010. do datuma potpune isplate duga.
2. Društvu McCarron Poultry Ltd nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 212, 7. 7. 2014.

Presuda Općeg suda od 25. svibnja 2016. – Ice Mountain Ibiza protiv EUIPO-a – Etyam (ocean beach club ibiza)

(Predmet T-753/14) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije ocean beach club ibiza — Raniji nacionalni figurativni i verbalni žigovi ocean drive Ibiza-hotel i OCEAN THE GROUP — Poništenje ranijeg žiga na kojem se temeljila pobijana odluka — Obustava postupka”)

(2016/C 243/30)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Ice Mountain Ibiza, SL (San Antonio, Španjolska) (zastupnici: J. L. Gracia Albero, F. Miazzetto i E. Cebollero González, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: S. Palmero Cabezas, agent)

Druška stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a: Etyam, SL (Ibiza, Španjolska)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 31. srpnja 2014. (predmet R 2293/2013-1) koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Etyam i Ice Mountain Ibiza.

Izreka

1. Obustavlja se postupak povodom tužbe.
2. Svaka stranka snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 26, 26. 1. 2015.

Presuda Općeg suda od 25. svibnja 2016. – Ice Mountain Ibiza protiv EUIPO-a – Marbella Atlantic Ocean Club (ocean beach club ibiza)

(Predmet T-5/15) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije ocean beach club ibiza — Raniji nacionalni figurativni žigovi OC ocean club i OC ocean club Ibiza — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Sličnost znakova — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)

(2016/C 243/31)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Ice Mountain Ibiza, SL (San Antonio, Španjolska) (zastupnici: J. L. Gracia Albero, F. Miazzetto i E. Cebollero González, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: S. Palmero Cabezas, agent)

Druška stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a: Marbella Atlantic Ocean Club, SL (Puerto Banús, Španjolska)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 8. listopada 2014. (predmet R 2292/2013-1) koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Marbella Atlantic Ocean Club i Ice Mountain Ibiza.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Ice Mountain Ibiza, SL nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 73, 2. 3. 2015.

Presuda Općeg suda od 25. svibnja 2016. – Ice Mountain Ibiza protiv EUIPO-a – Marbella Atlantic Ocean Club (ocean ibiza)

(Predmet T-6/15) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije ocean ibiza — Raniji nacionalni figurativni žigovi OC ocean club i OC ocean club Ibiza — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Sličnost znakova — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)

(2016/C 243/32)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Ice Mountain Ibiza, SL (San Antonio, Španjolska) (zastupnici: J. L. Gracia Albero, F. Miazzetto i E. Cebollero González, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: S. Palmero Cabezas, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a: Marbella Atlantic Ocean Club, SL (Puerto Banús, Španjolska)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 8. listopada 2014. (predmet R 2207/2013-1) koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Marbella Atlantic Ocean Club i Ice Mountain Ibiza.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Ice Mountain Ibiza, SL nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 73, 2. 3. 2015.

Presuda Općeg suda od 24. svibnja 2016. – El Corte Inglés protiv EUIPO-a – Grup Supeco Maxor (Supeco)

(Predmet T-126/15) ⁽¹⁾

(Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije Supeco — Raniji figurativni žig Europske unije SUPER COR — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Opseg ispitivanja koje je provelo žalbeno vijeće — Proizvodi i usluge na kojima se temelji prigovor — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Pravilo 15. stavak 2. točka (f) Uredbe (EZ) br. 2868/95 — Obavijest br. 2/12)

(2016/C 243/33)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: El Corte Inglés, SA (Madrid, Španjolska) (zastupnik: J. L. Rivas Zurdo, avocat)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: E. Scheffer i A. Folliard-Monguiral, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Grup Supeco Maxor, SL (Madrid, Španjolska) (zastupnik: S. Martínez-Almeida y Alejos-Pita, avocat)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 4. prosinca 2014. (predmet R 1112/2014-5), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između El Corte Inglés, SA i Grup Supeco Maxor, SL.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. El Corte Inglés, SA nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 155, 11. 5. 2015.

Presuda Općeg suda od 25. svibnja 2016. – U-R LAB protiv EUIPO-a (THE DINING EXPERIENCE)
(Predmeti T-422/15 i T-423/15) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Prijava figurativnih i verbalnih žigova Europske unije THE DINING EXPERIENCE — Apsolutni razlog za odbijanje — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Obveza obrazlaganja — Članak 75. Uredbe br. 207/2009”)

(2016/C 243/34)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: U-R LAB (Pariz, Francuska) (zastupnik: G. Barbaut, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: J. Crespo Carrillo, agent)

Predmet

Dvije tužbe podnesene protiv dvije odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 20. svibnja 2015. (predmeti R 2541/2014-4 i R 2542/2014-4) koje se odnose na prijave za registraciju, s jedne strane, figurativnog znaka i, s druge strane, verbalnog znaka THE DINING EXPERIENCE kao žigova Europske unije.

Izreka

1. Predmeti T-422/15 i T-423/15 spajaju se u svrhu donošenja ove presude.
2. Tužbe se odbijaju.
3. U-R LAB-u se nalaže snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 328, 5. 10. 2015.

Tužba podnesena 28. travnja 2016. – KK protiv EASME**(Predmet T-376/15)**

(2016/C 243/35)

*Jezik postupka: francuski***Stranke***Tužitelj:* KK (Pariz, Francuska) (zastupnik: J.-P. Spitzer, odvjetnik)*Tuženik:* Izvršna agencija za mala i srednja poduzeća (EASME)**Tužbeni zahtjev**

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku od 15. lipnja 2015. kojom je EASME odbio prijedlog tužitelja;
- naloži EASME-u isplatu iznosa od 50 000 eura kao odštete za gubitak prilike i 90 800 eura kao naknade imovinske štete tužitelja;
- naloži EASME-u snošenje svih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti svoje tužbe, tuženik navodi tri tužbena razloga kojima opravdava svoj zahtjev za poništenje.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na tehničkoj nedostupnosti internetskog portala gdje je tužitelj trebao podnijeti prijedlog na temelju poziva na podnošenje prijedloga i izvršiti povezane radnje u sklopu Okvirnog programa za istraživanje i inovacije (2014.-2020.) – Obzor 2020 trebao biti podnesen.
2. Drugi tužbeni razlog temelji se na činjenici da tužitelj, suprotno onome što je istaknuo EASME, nije prijevarno potpisao preuzimanje obveze prilikom podnošenja svojeg prijedloga.
3. Treći tužbeni razlog temelji se na činjenici da je odbijanje prijedloga kojeg je podnio tužitelj protivno pravilima natječaja.

Tužitelj također navodi dva tužbena razloga u prilog osnovanosti svojeg odštetnog zahtjeva.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na imovinskoj šteti koju je tužitelj pretrpio zbog gubitka mogućnosti.
2. Drugi tužbeni razlog temelji se na imovinskoj šteti koju je tužitelj pretrpio zbog vremena uloženog za sastavljanje odgovora na poziv za podnošenje ponuda.

Tužba podnesena 4. siječnja 2016. – Gregis protiv EUIPO-a – DM9 Automobili (ATS)**(Predmet T-5/16)**

(2016/C 243/36)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: talijanski***Stranke***Tužitelj:* Gian Luca Gregis (Adeje, Španjolska) (zastupnik: M. Bartolucci, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: DM9 Automobili Srl (Borgomanero, Italija)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije s verbalnim elementom „ATS” – žig Zajednice br. 9 799 719

Postupak pred EUIPO-om: postupak upisa prijenosa

Pobijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 30. listopada 2015. u predmetu R 588/2015-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- izvršiti brisanje prijenosa T8391925 od 14. travnja 2014.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 17. Uredbe br. 207/2009;
- povreda članka 31. Uredbe br. 2868/95;
- povreda članka 84. stavka 3. točke (b) Uredbe br. 2868/95.

Tužba podnesena 19. travnja 2016. – Poljska protiv Komisije

(Predmet T-167/16)

(2016/C 243/37)

Jezik postupka: poljski

Stranke

Tužitelj: Republika Poljska (zastupnik: B. Majczyna)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Provedbenu odluku Komisije (EU) 2016/180 od 9. veljače 2016. o izmjeni Priloga Provedbenoj odluci 2014/709/EU o mjerama kontrole zdravlja životinja u pogledu afričke svinjske kuge u određenim državama članicama u pogledu unosa za Estoniju, Litvu i Poljsku (SL L 35, str. 12.), u dijelu u kojem ona uključuje općinu Czyże, ostatak općine Zabłudów i općinu Hajnówka s gradom Hajnówka u Dio II. Priloga Odluci 2014/709/EU;
- naloži Europskoj komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: povreda načela proporcionalnosti zbog nepoštivanja zahtjeva da pobijane mjere trebaju biti nužne za ostvarenje ciljeva koje se želi postići, da navedene mjere trebaju biti prikladne za ostvarenje tih ciljeva i zahtjeva proporcionalnosti u užem smislu.
2. Drugi tužbeni razlog: bitne povrede postupka koji je propisan Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, str. 13.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 5., str. 291.), i poslovníkom stalnog žalbenog odbora za biljke, životinje, hranu i hranu za životinje
3. Treći tužbeni razlog: nepostojanje obrazloženja pobijane odluke.

Tužba podnesena 19. travnja 2016. – Guardian Glass España, Central Vidriera protiv Komisije

(Predmet T-170/16)

(2016/C 243/38)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Guardian Glass España, Central Vidriera, S.L. (Llodio, Španjolska) (zastupnici: M. Araujo Boyd, D. Armesto Macías i A. Lamadrid de Pablo, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- proglasi dopuštenima tužbu za poništenje i u njoj iznesene tužbene razloge;
- prihvati navedene tužbene razloge i poništi pobijanu odluku;
- naloži pokretanje formalnog istražnog postupka na temelju članka 108. stavka 2. UFEU-a kako bi tužitelj mogao ostvariti svoja postupovna prava, a Komisija formalno i na zakonit način ispitati sumnje u spojivost predmetnih potpora te
- naloži Komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Predmetna tužba podnesena je protiv odluke Europske komisije o proglašavanju nespojivima s pravom Unije određenih potpora koje je primilo društvo Guardian, koja je španjolskim vlastima priopćena Komisijinim dopisom od 15. srpnja 2015. naslovljenim „Porezna pitanja u Baskiji (Alava) – Neformalna obavijest u pogledu dodatnih tvrdnji o sukladnosti sa Smjernicama o regionalnoj pomoći (DAR) iz 1998.“, koji su španjolske vlasti dostavile tužitelju 19. veljače 2016.

U prilog tužbi tužitelj iznosi dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog

Tužitelj ponajprije tvrdi da je Komisija odluku o nespojivosti pojedinačne potpore s unutarnjim tržištem donijela povrijedivši, s jedne strane, članak 250. UFEU-a i načelo kolegijalnosti jer tu odluku nije donio Kolegij povjerenika i, s druge strane, članak 108. stavak 2. UFEU-a te članke 4. i 13. Uredbe 659/1999 ⁽¹⁾ jer nije pokrenula formalni postupak prije donošenja odluke.

2. Drugi tužbeni razlog

Tužitelj se podredno poziva na povredu članka 107. stavka 3. UFEU-a, smatrajući da je Komisija počinila pogrešku kada je u pobijanoj odluci ispitivala spojivost predmetne potpore s unutarnjim tržištem.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 659/1999 od 22. ožujka 1999. o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 93. Ugovora o EZ-u (SL L 83, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 4., str. 16.)

Tužba podnesena 25. travnja 2016. – Make up for ever protiv EUIPO-a – L'Oréal (MAKE UP FOR EVER PROFESSIONAL)

(Predmet T-185/16)

(2016/C 243/39)

Jezik na kojem je tužba podnesena: francuski

Stranke

Tužitelj: Make up for ever SA (Pariz, Francuska) (zastupnik: C. Caron, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: L'Oréal (Pariz, Francuska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije s verbalnim elementom „MAKE UP FOR EVER PROFESSIONAL” – žig Europske unije br. 3 371 341

Postupak pred EUIPO-om: postupak za proglašavanje žiga ništavim

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 5. veljače 2016. u predmetu R 3222/2014-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— zaključi da je polufigurativni žig Europske unije „MAKE UP FOR EVER PROFESSIONAL” br. 3 371 341 valjan za sve proizvode i usluge na koje se odnosi prijava;

— poništi pobijanu odluku;

- vrati predmet EUIPO-u na daljnje odlučivanje, ako je potrebno;
- naloži društvu L'Oréal snošenje troškova postupka pred Odjelom za poništaje EUIPO-a, žalbenim vijećem EUIPO-a i ovog postupka pred Općim sudom.

Tužbeni razlozi

- Povreda članka 7. stavka 1. točaka (b) i (c) Uredbe br. 207/2009;
- povreda članka 7. točke 3. Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 22. travnja 2016. – Anton Riemerschmid Weinbrennerei und Likörfabrik protiv EUIPO-a – Viña y Bodega Botalcura (LITU)

(Predmet T-187/16)

(2016/C 243/40)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Anton Riemerschmid Weinbrennerei und Likörfabrik GmbH & Co. KG (Erding, Njemačka) (zastupnik: P. Koch Moreno, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druška stranka pred žalbenim vijećem: Viña y Bodega Botalcura SA (Las Condes, Čile)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: verbalni žig EU-a „LITU” – prijava za registraciju br. 12 684 833

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 9. veljače 2016. u predmetu R 719/2015-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- donese presudu kojom prihvaća tužbu i time poništi pobijanu odluku u cijelosti;
- naloži odbijanje prijave žiga Europske unije za verbalni žig LITU u odnosu na sve proizvode;
- naloži tuženiku i/ili drugoj stranci u postupku snošenje pristojbi i troškova.

Tužbeni razlog

- Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009.
-

Tužba podnesena 22. travnja 2016. – Andrea Incontri protiv EUIPO-a – HigicoL (ANDREA INCONTRI)**(Predmet T-197/16)**

(2016/C 243/41)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski***Stranke***Tužitelj:* Andrea Incontri Srl (Milano, Italija) (zastupnici: A. Perani i J. Graffer, odvjetnici)*Tuženik:* Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)*Druga stranka pred žalbenim vijećem:* HigicoL, SA (Baguim do monte, Portugal)**Podaci o postupku pred EUIPO-om***Podnositelj prijave spornog žiga:* tužitelj*Predmetni sporni žig:* verbalni žig EU-a „ANDREA INCONTRI” – prijava za registraciju br. 10 985 323*Postupak pred EUIPO-om:* postupak povodom prigovora*Pobijana odluka:* odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 25. veljače 2016. u predmetu R 146/2015-4**Tužbeni zahtjev***Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:*

- u cijelosti izmijeni pobijanu odluku;
- posljedično, u cijelosti prihvati prijavu žiga Europske unije br. 10 985 323 ANDREA INCONTRI;
- naloži drugim strankama snošenje troškova ovog postupka, kao i troškova postupka povodom prigovora i žalbenog postupka pred EUIPO-om.

Tužbeni razlog

- Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 29. travnja 2016. – Ranocchia protiv ERCEA-e**(Predmet T-208/16)**

(2016/C 243/42)

*Jezik postupka: talijanski***Stranke***Tužitelj:* Graziano Ranocchia (Roma, Italija) (zastupnik: C. Intino, odvjetnik)*Tuženik:* Izvršna agencija Europskog istraživačkog vijeća (ERCEA) (Bruxelles, Belgija)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku ERCEA Redress Committeeja od 26. veljače 2016., Ref. Ares (2016)1020667 – 29/02/2016, donesenu povodom Formal redressa, podnesenog 22. prosinca 2016. protiv Evaluation letter profesora Joséa Labastida od 17. prosinca 2015., Ref. Ares (2015)5922529;
- poništi Evaluation Letter profesora Joséa Labastida od 17. prosinca 2015., Ref Ares (2015)5922529 i akte koji su povezani s gore navedenim aktima, među kojima je popis prijedloga koje je prihvatilo povjerenstvo SH5-Cultures and Cultural Production ERC-Cog-2015, koji je ERCEA objavila priopćenjem za javnost od 12. veljače 2016.;
- poništi bilo koji prethodni, naknadni ili povezani akt.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U potporu svoje tužbe tužitelj ističe zlouporabu ovlasti zbog očite nerazumnosti odluke, zbog iskrivljavanja činjenica na kojima se odluka o neprihvatanju prijedloga temelji te zbog povrede propisa ERCEA-e koji se odnose na ocjenu prijedloga.

Postupci odabira smatraju se zahvaćenim povredom i sa subjektivnog i s objektivnog aspekta odluke.

U odnosu na prvi prigovor ističu se potpuna neusklađenost između ocjena pojedinih povjerenika (izuzetno pozitivne) i konačne sveukupne odluke (odbijanje prijedloga), kao i pogrešna primjena kriterijâ ocjene.

U odnosu na drugi prigovor tužitelj stavlja naglasak na ono što smatra lažnim prikazivanjem sadržaja akata i činjenica na kojima se odluka o neprihvatanju prijedloga temelji. Posebno se naglašava pogrešno tumačenje kriterija „izvrsnosti” za potrebe ocjenjivanja.

Tužba podnesena 5. svibnja 2016. – Lukash protiv Vijeća

(Predmet T-210/16)

(2016/C 243/43)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Olena Lukash (Kijev, Ukrajina) (zastupnik: M. Cessieux, odvjetnik)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- utvrdi da je tužba Olene Lukash dopuštena;
- poništi Uredbu Vijeća (EU) br. 208/2014 od 5. ožujka 2014. o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini, u dijelu u kojem se odnosi na tužitelja;
- poništi Odluku Vijeća 2014/119/ZVSP od 5. ožujka 2014. o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini, u dijelu u kojem se odnosi na tužitelja;

- poništi kasnije odluke i uredbe koje su produljile mjere ograničavanja utvrđene u Odluci Vijeća 2014/119/ZVSP od 5. ožujka 2014. i ažurirale osnove, to jest:
 - Odluku Vijeća 2015/364/ZVSP od 5. ožujka 2015.;
 - Uredbu Vijeća (EU) br. 2015/357 od 5. ožujka 2015.;
 - Odluku Vijeća 2015/876/ZVSP od 5. lipnja 2015.;
 - Uredbu Vijeća (EU) br. 2015/869 od 5. lipnja 2015.;
 - Odluku Vijeća 2016/318/PESC od 4. ožujka 2016.;
 - Uredbu Vijeća (EU) br. 208/2014 od 4. ožujka 2016.;
- naloži Vijeću Europske unije snošenje troškova u skladu s člancima 87. i 91. Poslovnika Općeg suda.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na povredi prava obrane i prava na učinkoviti pravni lijek.
2. Drugi tužbeni razlog temelji se na povredi obveze obrazlaganja.
3. Treći tužbeni razlog temelji se na nepoštovanju kriterija utvrđenih u članku 1. Odluke 2014/119/ZVSP, preuzetih u uvodnoj izjavi 4. Uredbe (EU) br. 208/2014, uvodnoj izjavi 3. Odluke 2015/364/ZVSP, preuzetih u uvodnoj izjavi 2. Uredbe (EU) br. 2015/357, uvodnoj izjavi 4. Odluke 2015/876/ZVSP, preuzetih u uvodnoj izjavi 3. Uredbe (EU) br. 2015/357, uvodnoj izjavi 4. Odluke 2016/318/ZVSP, preuzetih u uvodnoj izjavi 2. Uredbe (EU) br. 2015/357.
4. Četvrti tužbeni razlog temelji se na pogrešci koja se tiče činjenica koju je počinilo Vijeće.
5. Peti tužbeni razlog temelji se na očitoj povredi prava vlasništva tužitelja.

Tužba podnesena 9. svibnja 2016. – El Corte Inglés protiv EUIPO-a - Elho Business & Sport (FRee STyLe)

(Predmet T-212/16)

(2016/C 243/44)

Jezik na kojem je tužba podnesena: španjolski

Stranke

Tužitelj: El Corte Inglés, SA (Madrid, Španjolska) (zastupnik: J. Rivas Zurdo, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem: Elho Business & Sport Vertriebs GmbH (München, Njemačka)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije s verbalnim elementima „Free STyLe” – prijava za registraciju br. 10 317 642

Postupak pred EUIPO-om: postupak proglašavanja žiga ništavim

Pobijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 12. veljače 2016. u predmetu R 377/2015-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži snošenje troškova stranci ili strankama koje se protive ovoj tužbi.

Tužbeni razlozi

- Povreda članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 207/2009, u vezi s njezinim člankom 52. stavkom 1. točkom (a).
- Supostojanje suprotstavljenih žigova i drugih znakova koji sadrže izraz „FREE STYLE”.
- Žalbeno vijeće je u svojoj odluci pogrešno prihvatilo dokaze koje je tužitelj podnio izvan roka koji je u tu svrhu utvrđen u članku 76. stavcima 1. i 2. Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 9. svibnja 2016. – El Corte Inglés protiv EUIPO-a – Elho Business & Sport (FREE STYLE)

(Predmet T-213/16)

(2016/C 243/45)

Jezik na kojem je tužba podnesena: španjolski

Stranke

Tužitelj: El Corte Inglés, SA (Madrid, Španjolska) (zastupnik: J. Rivas Zurdo, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druge stranke u postupku pred žalbenim vijećem: Elho Business & Sport Vertriebs GmbH (München, Njemačka)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: verbalni žig Europske unije „FREE STYLE” – prijava za registraciju br. 4 761 731

Postupak pred EUIPO-om: postupak proglašavanja žiga ništavim

Pobijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 12. veljače 2016. u predmetu R 387/2015-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži snošenje troškova stranci ili strankama koje se protive ovoj tužbi.

Tužbeni razlozi

Tužbeni razlozi i glavni argumenti istovjetni su onima u predmetu T-212/16, El Corte Inglés/EUIPO – Elho Business & Sport (FRee STyLe).

Tužba podnesena 11. svibnja 2016. – Vignerons de la Méditerranée protiv EUIPO-a – Bodegas Grupo Yllera (LE VAL FRANCE)

(Predmet T-216/16)

(2016/C 243/46)

Jezik na kojem je tužba podnesena: francuski

Stranke

Tužitelj: Vignerons de la Méditerranée (Narbonne, Francuska) (zastupnik: M. Karsenty-Ricard, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Bodegas Grupo Yllera SL (Rueda, Španjolska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije s verbalnim elementom „LE VAL FRANCE” – prijava za registraciju br. 12 162 921

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 2. ožujka 2016. u predmetu R 427/2015-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- odbije prigovor br. B 2 307 737 društva Bodegas Grupo Yllera SL protiv prijave žiga Europske unije br. 12 162 921 društva Vignerons de la Méditerranée;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009.
-

Tužba podnesena 10. svibnja 2016. – Haverkamp protiv EUIPO-a - Sissel (otirač)**(Predmet T-227/16)**

(2016/C 243/47)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački***Stranke***Tužitelj:* Reinhard Haverkamp (Kindberg, Austrija) (zastupnik: A. Waldenberger, odvjetnik)*Tuženik:* Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)*Druga stranka pred žalbenim vijećem:* Sissel GmbH (Bad Dürkheim, Njemačka)**Podaci o postupku pred EUIPO-om***Nositelj spornog dizajna:* tužitelj*Predmetni sporni dizajn:* međunarodna registracija dizajna „otirač” u kojoj je naznačena Europska unija – međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija br. DM/072187-0001*Pobijana odluka:* odluka trećeg žalbenog vijeća EUIPO-a od 26. veljače 2016. u predmetu R 2618/2014-3**Tužbeni zahtjev***Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:*

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova postupka povodom tužbe, postupka pred žalbenim vijećem kao i postupka za proglašavanje žiga ništavim pred EUIPO-om.

Tužbeni razlog

- povreda članka 6. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 6/2002.

Tužba podnesena 10. svibnja 2016. – Haverkamp protiv EUIPO-a – Sissel (reljefni uzorak šljunčane plaže)**(Predmet T-228/16)**

(2016/C 243/48)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački***Stranke***Tužitelj:* Reinhard Haverkamp (Kindberg, Austrija) (zastupnik: A. Waldenberger, odvjetnik)*Tuženik:* Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)*Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem:* Sissel GmbH (Bad Dürkheim, Njemačka)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog dizajna: tužitelj

Predmetni sporni dizajn: međunarodna registracija dizajna „reljefni uzorak šljunčane plaže” u kojoj je naznačena Europska unija – međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija br. DM/072198-0001

Pobijana odluka: odluka trećeg žalbenog vijeća EUIPO-a od 26. veljače 2016. u predmetu R 2619/2014-3

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova postupka povodom tužbe, postupka pred žalbenim vijećem kao i postupka za proglašavanje žiga ništavim pred EUIPO-om.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 5. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 6/2002;
- povreda članka 6. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 6/2002.

Žalba koju je 12. svibnja 2016. podnijela Europska komisija protiv presude Službeničkog suda od 2. ožujka 2016. u predmetu F-3/15, Frieberger i Vallin protiv Komisije

(Predmet T-232/16 P)

(2016/C 243/49)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Europska komisija (zastupnici: G. Berscheid i G. Gattinara, agenti)

Druge stranke u postupku: Jürgen Frieberger (Woluwe-Saint-Lambert, Belgija) i Benjamin Vallin (Saint-Gilles, Belgija)

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- ukine presudu Službeničkog suda od 2. ožujka 2016. u predmetu F-3/15, Frieberger i Vallin/Komisija, u mjeri u kojoj je Službenički sud utvrdio da je četvrti tužbeni razlog utemeljen;
- u vezi s prvostupanjskim postupkom, u mjeri u kojoj je Službenički sud utvrdio da stanje predmeta dopušta da se o njemu konačno odluči, odbije tužbu kao neosnovanu i naloži tužiteljima snošenje troškova;
- u pogledu žalbenog postupka, naloži svakoj stranci snošenje vlastitih troškova povezanih s tim postupkom.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti žalbe žalitelj ističe pet žalbenih razloga.

1. Prvi žalbeni razlog temelji se na iskrivljavanju argumenata iznesenih u prvostupanjskom postupku, kao i povredi zabrane odlučivanja *ultra petita*.
2. Drugi žalbeni razlog temelji se na pogrešci koja se tiče prava prilikom tumačenja članka 26. stavka 5. Priloga XIII. Pravilniku o osoblju.
3. Treći žalbeni razlog temelji se na pogrešci koja se tiče prava prilikom tumačenja pojma prijenosa mirovinskih prava na temelju članka 11. stavka 2. Priloga VIII. Pravilniku o osoblju.
4. Četvrti žalbeni razlog temelji se na povredi obveze obrazlaganja.
5. Peti žalbeni razlog temelji se na povredi načela jednakog postupanja.

Žalba koju je 12. svibnja 2016. podnio José Luis Ruiz Molina protiv presude Službeničkog suda od 2. ožujka 2016. u predmetu F-60/15, Ruiz Molina protiv OHIM-a

(Predmet T-233/16 P)

(2016/C 243/50)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: José Luis Ruiz Molina (San Juan de Alicante, Španjolska) (zastupnici: N. Lhoest i S. Michiels, odvjetnici)

Druga stranka u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- ukine presudu Službeničkog suda Europske unije od 2. ožujka 2016. u predmetu F-60/15;
- naloži drugoj stranki u postupku snošenje svih troškova prvostupanjskog i žalbenog postupka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti žalbe žalitelj ističe četiri žalbena razloga.

1. Prvi žalbeni razlog temelji se na povredi članka 8. stavka 1. Uvjeta zaposlenja ostalih službenika Europske unije.
 2. Drugi žalbeni razlog temelji se na povredi načela *res judicata* u pogledu presude od 15. rujna 2011., Bennett i dr./OHIM, F-102/09, EU:F:2011:138.
 3. Treći žalbeni razlog temelji se na povredi Direktive Vijeća 1999/70/EZ od 28. lipnja 1999. o Okvirnom sporazumu o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP (SL 1999, L 175, str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5, svezak 4., str. 228.) koji je stavio na snagu Okvirni sporazum o ugovorima o radu na određeno vrijeme, zaključen 18. ožujka 1999. između općih međusektorskih organizacija, kao i općeprihvaćenih načela i standarda međunarodnog socijalnog prava o stabilnosti zaposlenja.
 4. Treći žalbeni razlog temelji se na nepostojanju obrazloženja pobijane presude.
-

Tužba podnesena 9. svibnja 2016. – Meissen Keramik protiv EUIPO-a – Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen (Meissen)

(Predmet T-234/16)

(2016/C 243/51)

Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački

Stranke

Tužitelj: Meissen Keramik GmbH (Meißen, Njemačka) (zastupnici: M. Vohwinkel i M. Bagh, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen GmbH (Meißen, Njemačka)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: Druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: verbalni žig Unije „Meissen” – žig Unije br. 3 743 663

Postupak pred EUIPO-om: postupak opoziva

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 8. ožujka 2016. u predmetima R 2620/2014-4 i R 2622/2014-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku u dijelu u kojem je njome bilo odlučeno na tužiteljevu štetu odnosno u dijelu u kojem se njome odbija žalba podnositelja zahtjeva za opoziv i tužitelja pred Općim sudom i u kojem je njome osim toga na temelju žalbe nositelja spornog žiga poništena osporavana odluka odjela za poništaje i isto tako u tom smislu odbijen zahtjev za opoziv;
- ako Opći sud smatra da je nadležan izmijeniti pobijanu odluku: proglasi da su prava nositelja žiga Unije br. 3 743 663 u cijelosti opozvana; u protivnom i u odnosu na preostalo: vrati predmet Uredu na ponovno odlučivanje;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 15. stavka 1. točke (a) Uredbe br. 207/2009;
- povreda članka 75. Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 10. svibnja 2016. – Biogena Naturprodukte protiv EUIPO-a (ZUM wohl)

(Predmet T-236/16)

(2016/C 243/52)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Biogena Naturprodukte GmbH & Co KG (Salzburg, Austrija) (zastupnik: I. Schiffer, odvjetnica)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije s verbalnim elementom „ZUM wohl” – prijava za registraciju br. 13 666 871

Pobijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 23. veljače 2016. u predmetu R 1982/2015-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- utvrdi da se znak prijavljen pod referentnim brojem 013 666 871 u cijelosti može registrirati kao žig Zajednice za proizvode i usluge iz razreda 29, 30, 32 i 43 navedene u prijavi za registraciju od 23. siječnja 2015.
- naloži EUIPO-u snošenje svih troškova koje je podnositelj prijave imao tijekom postupka registracije;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova ovog postupka.

Tužbeni razlog

- povreda članka 7. stavka 1. točaka (b) i (c) Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 12. svibnja 2016. – Polskie Zdroje protiv EUIPO-a (perlage)

(Predmet T-239/16)

(2016/C 243/53)

Jezik postupka: poljski

Stranke

Tužitelj: Polskie Zdroje sp.z o.o. sp.k. (Varšava, Poljska) (zastupnik: T. Gawrylczyk, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: verbalni žig Europske unije „perlage” – prijava za registraciju br. 13 472 899

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 16. ožujka 2016. u predmetu R 1129/2015-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- povreda članka 7. stavka 1. točaka (b) i (c) Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 18. svibnja 2016. – Freddo protiv EUIPO-a – Freddo Freddo (Freggo)

(Predmet T-243/16)

(2016/C 243/54)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Freddo SA (Buenos Aires, Argentina) (zastupnik: S. Małynicz, QC, K. Gilbert, *solicitor*, G. Lodge, *solicitor*)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Freddo Freddo, SL (Madrid, Španjolska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: figurativni žig EU-a s verbalnim elementom „Freggo” – prijava za registraciju br. 7 606 064

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 17. veljače 2016. u predmetu R 919/2015-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u (i ako intervenira, drugoj stranci u postupku pred Uredom) snošenje vlastitih troškova i troškova tužitelja.

Tužbeni razlog

- Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009.
-

Tužba podnesena 13. svibnja 2016. – Yanukovych protiv Vijeća**(Predmet T-244/16)**

(2016/C 243/55)

*Jezik postupka: engleski***Stranke***Tužitelj:* Viktor Fedorovič Janukovič (Kijev, Ukrajina) (zastupnik: T. Beazley, QC)*Tuženik:* Vijeće Europske unije**Tužbeni zahtjev**

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Vijeća (ZVSP) 2016/318 od 4. ožujka 2016. o izmjeni Odluke 2014/119/ZVSP o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini (SL 2016 L 60, str. 76.) u dijelu u kojem se odnosi na tužitelja;
- poništi Provedbenu uredbu Vijeća (EU) 2016/311 od 4. ožujka 2016. o provedbi Uredbe (EU) br. 208/2014 o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini (SL 2016 L 60, str. 1.), jer se njome ne stavlja izvan snage Uredba br. 208/2014, u dijelu u kojem se odnosi na tužitelja;
- naloži Vijeću snošenje troškova tužitelja.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe sedam tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na tome da pobijane mjere Vijeća Europske unije (u daljnjem tekstu: Vijeće) nisu donesene na ispravnom pravnom temelju. Kao prvo, pobijane mjere nisu udovoljile uvjetima iz članka 29. UFEU-a na koji se Vijeće oslanja. Među ostalim: (i) izričito navedeni ciljevi Vijeća (učvršćivanje vladavine prava i poštovanje ljudskih prava u Ukrajini) samo su nejasni navodi koji se ne mogu legitimno priznati kao valjan temelj za te mjere; (ii) pravna osnova na koju se Vijeće oslanja nije u dovoljnoj mjeri povezana s odgovarajućim mjerilom sudskog nadzora u trenutačnim okolnostima; i (iii) donošenje mjera ograničavanja protiv tužitelja ustvari podupire i daje legitimitet postupanju novog režima u Ukrajini koji sam ugrožava propisni postupak i vladavinu prava i koji povrjeđuje, te je spreman sustavno povrjeđivati ljudska prava. Kao drugo, nisu bili ispunjeni uvjeti za pozivanje na članak 215. UFEU-a jer nije bilo valjane odluke prema poglavlju 2. glave V. UFEU-a. Kao treće, nije postojala dovoljna veza da bi se protiv tužitelja moglo pozvati na članak 215. UFEU-a.
2. Drugi tužbeni razlog temelji se na tome da je Vijeće zlouporabilo svoje ovlasti. Za razliku od svrha/ciljeva koji su navedeni u pobijanim mjerama, cilj koji je Vijeće njihovom primjenom zapravo željelo postići jest stjecanje naklonosti sadašnjeg režima u Ukrajini (tako da Ukrajina nastavi s uspostavljanjem tješnjih veza s EU-om).
3. Treći tužbeni razlog temelji se na tome da je Vijeće propustilo navesti razloge. „Razlozi” za uključivanje tužitelja u pobijane mjere (uz to što su pogrešni) su i formularni, neprikladni i ne sadrže dovoljno pojedinosti.
4. Četvrti tužbeni razlog temelji se na tome da tužitelj ne ispunjava navedene kriterije koji su potrebni za uvrštavanje osobe na popis u relevantnom razdoblju.
5. Peti tužbeni razlog temelji se na tome da je Vijeće uključivanjem tužitelja u pobijane mjere počinilo očite pogreške u procjeni. Kod ponovnog uvrštenja tužitelja na popis, bez obzira na jasno nepostojanje povezanosti između „razloga” i mjerodavnih kriterija za uvrštenje na popis, Vijeće je počinilo očitu pogrešku.

6. Šesti tužbeni razlog temelji se na tome da su povrijeđena tužiteljeva prava obrane, odnosno da mu je uskraćena učinkovita sudska zaštita. Među ostalim, Vijeće nije odgovarajuće saslušalo tužitelja prije ponovnog uvrštenja na popis, a tužitelj nije imao prikladnu ili poštenu priliku da ispravi pogreške ili pruži informacije vezane uz svoje osobne okolnosti.
7. Sedmi se tužbeni razlog temelji na povredi tužiteljevog prava vlasništva na temelju članka 17. stavka 1. Povelje EU-a o temeljnim pravima jer, između ostalog, mjere ograničavanja neopravdano i neproporcionalno ograničavaju to prava, s obzirom da među ostalim: (i) nema naznaka da se smatra da su bilo koja sredstva koja je tužitelj navodno otuđio prenesena izvan Ukrajine; i (ii) nije nužno ni primjereno zamrznuti svu imovinu tužitelja s obzirom da su ukrajinske vlasti sada odredile vrijednost gubitaka čija se naknada zahtijeva u sklopu kaznenih postupaka protiv tužitelja.

Tužba podnesena 13. svibnja 2016. – Yanukovych protiv Vijeća

(Predmet T-245/16)

(2016/C 243/56)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Oleksandr Viktorovych Yanukovych (Donjeck, Ukrajina) (zastupnik: T. Beazley, QC)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Vijeća (ZVSP) 2016/318 od 4. ožujka 2016. o izmjeni Odluke 2014/119/ZVSP o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini (SL 2016 L 60, str. 76.) u dijelu u kojem se odnosi na tužitelja;
- poništi Provedbenu uredbu Vijeća (EU) 2016/311 od 4. ožujka 2016. o provedbi Uredbe (EU) br. 208/2014 o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini (SL 2016 L 60, str. 1.), na temelju toga što se njome ne stavlja izvan snage Uredba br. 208/2014, u opsegu u kojem se odnosi na tužitelja;
- naloži Vijeću snošenje troškova tužitelja.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe sedam tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog koji se temelji na tome da pobijane mjere Vijeća Europske unije (u daljnjem tekstu: Vijeće) nisu donesene na ispravnom pravnom temelju. Argumenti u prilog ovome i kasnijim tužbenim razlozima navedeni su u nastavku. Pobijanim mjerama nisu bili ispunjeni uvjeti da se Vijeće pozove na članak 29. UEU-a. Te pobijane mjere nisu bile u skladu s ciljevima izričito navedenim u Odluci Vijeća (ZVSP) 2016/318 (vladavina prava i poštovanje ljudskih prava u Ukrajini). Zapravo, pobijane mjere ugrožavaju vladavinu prava i ljudska prava time što podržavaju režim koji u prošlosti nije poštovao ljudska prava ni vladavinu prava. Vijeće se ne može razumno osloniti na odluke ukrajinskog Ureda glavnog tužitelja ili ukrajinskih sudova, među ostalim zato što nisu ni neovisni ni nepristrani te su pod utjecajem političkog uplitanja sadašnjeg režima u Ukrajini. Ukrajinske vlasti su u više navrata povrijedile pretpostavku nedužnosti na koju tužitelj ima pravo.
2. Drugi tužbeni razlog koji se temelji na činjenici da je Vijeće zlouporabilo svoje ovlasti. Stvarni cilj Vijeća u provedbi pobijanih mjera bio je i jest stjecanje naklonosti sadašnjeg režima u Ukrajini i što je veće mogućeg političkog utjecaja na taj režim, što ne predstavlja primjerenu upotrebu predmetnih ovlasti.

3. Treći tužbeni razlog koji se temelji na tome da je Vijeće propustilo navesti primjerene ili dovoljne razloge, oslanjajući se samo na formularne i neodređene tvrdnje.
 4. Četvrti tužbeni razlog koji se temelji na činjenici da tužitelj ne ispunjava navedene kriterije za uvrštenje osobe na popis u mjerodavnom trenutku. Podaci na koje se oslonilo Vijeće ne predstavljaju dovoljno čvrstu činjeničnu osnovu za uvrštenje tužitelja na popis.
 5. Peti tužbeni razlog koji se temelji na tome da je Vijeće uključenjem tužitelja u pobijane mjere počinilo očite pogreške u procjeni. Vijeće nije pružilo konkretne, sadržajno pouzdane i dosljedne dokaze da opravda pobijane mjere te nije provelo dovoljno strog nadzor ograničenih podataka kojima je raspolagalo.
 6. Šesti tužbeni razlog koji se temelji na tome da su povrijeđena tužiteljeva prava obrane, odnosno da mu je uskraćena učinkovita sudska zaštita. Među ostalim, Vijeće nije obavilo odgovarajući razgovor s tužiteljem prije donošenja pobijanih mjera, a tužitelj nije imao prikladnu ili pošteni priliku da ispravi pogreške ili pruži informacije.
 7. Sedmi tužbeni razlog koji se temelji na povredi tužiteljevog prava vlasništva na temelju članka 17. stavka 1. Povelje EU-a o temeljnim pravima.
-

SLUŽBENIČKI SUD

Tužba podnesena 5. travnja 2016. – ZZ protiv EIB-a

(Predmet F-19/16)

(2016/C 243/57)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: ZZ (zastupnici: A. Senes i L. Payot, odvjetnici)

Tuženik: Europska investicijska banka (EIB)

Predmet i opis spora

Naknada štete tužiteljici, s kamatama, zbog navodnog gubitak mirovinskih prava ili, podredno, povrat mirovinskih prava, s kamatama, koja je navodno izgubila u nacionalnom sustavu prilikom prijenosa tih prava u tuženikov mirovinski sustav.

Tužbeni zahtjev tužitelja

- naložiti Europskoj investicijskoj banci da naknadi štetu nastalu tužiteljici uslijed gubitka mirovinskih prava u iznosu od 55 641,17 eura uvećanom za dospjele kamate izračunate retroaktivno po primjenjivoj stopi, kao da je pri prvom prijenosu prenesen ukupni iznos njezinih postojećih mirovinskih prava pri Istituto Nazionale della Previdenza Sociale, prilikom podnošenja prvotnog zahtjeva za prijenos;
 - alternativno, naložiti EIB-u da ZZ-u odmah vrati, za mjesece u kojima je imala mirovinska prava, iznos od 55 641,17 eura uvećan za kamate izračunate retroaktivno po primjenjivoj stopi, kao da je pri prvom prijenosu prenesen ukupni iznos njezinih postojećih mirovinskih prava pri Istituto Nazionale della Previdenza Sociale. U tom se slučaju predlaže izračun prema članku 71.1.1. Pravilnika o mirovinskom sustavu za osoblje EIB-a;
 - naložiti EIB-u isplatu svake druge naknade koju Opći sud smatra primjerenom;
 - naložiti EIB-u snošenje troškova ovog postupka, koji se procjenjuju na 3 000 eura.
-

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije Europske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR